

Guia dels Equips de la Mare de Déu

març 2001

EMD

TAULA

I. INTRODUCCIÓ	5
A) Els inicis	
B) Reconeixement dels EMD	
C) El P. Caffarel	
D) Els signes del temps	
II. LA CARTA	7
III. LA RAÓ DE SER DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU	9
A) L'objectiu dels Equips de la Mare de Déu	
B) Per què "equip"?	
C) Per què "Mare de Déu"?	
IV. L'ESPERIT DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU	11
A) Veniu amb mi	
B) El carisma dels Equips de la Mare de Déu	
C) L'espiritualitat conjugal	
D) La mística dels Equips de la Mare de Déu	
E) Reunits en nom de Crist	
F) L'ajuda mútua	
G) El testimoniatge	
V. LA PROPOSTA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU	15
A) Una comunitat de parelles cristianes	
B) En comunió amb l'Església catòlica	
C) Els equipiers inserits en el món	
VI. ELS MITJANS DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU	17
A) Les orientacions de Vida	
a) Per ajudar-se mútuament a progressar en l'amor a Déu	
b) Per ajudar-se mútuament a progressar en l'amor al proïsme	
c) Les orientacions del Moviment proposades en les trobades	
B) Els mitjans concrets d'esforç	
a) Freqüentar la Paraula de Déu	
b) Trobar el Senyor en una pregària silenciosa: l'oració	
c) Preguar junts marit i muller: pregària conjugal	
d) Practicar el "deure d'asseure's"	
e) Fixar una regla de vida	
f) Fer cada any un recés	
C) Una vida d'equip	

- a) La reunió d'equip
- b) La vida d'equip fora de la reunió mensual
- c) La reunió balanç
- d) El compromís

VII. L'ORGANITZACIÓ DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU.....25

A) L'esperit de l'organització

B) L'equip

- a) La parella responsable
- b) El consiliari

C) Les instàncies de responsabilitat i animació

- a) El sector
- b) La regió
- c) La super-regió
- d) L'Equip Responsable Internacional (ERI)
- e) El Col·legi Internacional
- f) Casos particulars
 - El sector aïllat
 - La regió aïllada
- g) Estructures intermediàries temporals
 - El pre-sector i la pre-regió
 - La coordinació regional i la coordinació interregional

VIII. ELS SERVEIS DEL MOVIMENT.....31

- A) La responsabilitat
- B) El vincle

IX. ELS NOUS EQUIPS EN EL MOVIMENT.....33

- A) El desenvolupament del Moviment
- B) La informació
- C) El pilotatge
- D) Les experiències d'acompanyament

X. LA VIDA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU COM A MOVIMENT.....35

- A) Les reunions de sector, de regió, de super-regió
- B) Les jornades de formació
- C) Les trobades internacionals

XI. LA MISSIÓ.....37

A) Missió del Moviment

B) Missió dels equipers

- a) Missió en el Moviment
- b) Missió en l'Església
- c) Missió en el món

XII. TEXTOS DE REFERÈNCIES.....39

* * *

Annex 1

Carta dels EMD, 1947 (edició 1972).....41

El perquè dels Equips de la Mare de Déu
Sentit de la denominació
Mística dels Equips
Ajuda mútua
Testimoniatge
Disciplina dels Equips
L'equip
La reunió mensual
Obligacions de cada llar
Estructura dels Equips
La llar responsable d'equip
La funció del prevere de l'equip
Llançament d'un nou equip
Admissió d'una nova llar en un equip
La Carta mensual dels Equips
Llar d'enllaç – Sectors – Regions
L'equip responsable

Annex 2

Què és un Equip de la Mare de Déu. Complement a la Carta (1976).....49

1. *Un projecte*
2. *Un rostre*
Una comunitat
Una comunitat cristiana
Una comunitat de llars
3. *Un camí*
Orientacions de vida
Mitjans concrets d'esforç
Vida d'equip

Annex 3

El nou alè (1988).....55

1. *El carisma dels Equips de la Mare de Dé*
 - 1.1. *Situació actual del Moviment*
 - 1.2. *Situació actual de l'Església*
 - 1.3. *Situació actual del món*
2. *La bona nova del matrimoni*
 - 2.1. *El matrimoni al servei de l'amor*
 - 2.2. *El matrimoni al servei de la felicitat*
 - 2.3. *El matrimoni al servei de la santedat*
3. *Moviment d'espiritualitat conjugal i d'ajut mutu entre les llars*
 - 3.1. *Una escola de formació permanent*
 - 3.2. *Mitjans concrets d'esforç*
 - 3.3. *Les etapes de la marxa dels Equips*
4. *Viure en comunitat per tal de respondre a una vocació i de realitzar una missió*
 - 4.1. *En el Moviment*
 - 4.2. *En l'Església*
 - 4.3. *En el món*

Annex 4

Aprovació del cardenal Feltrin (25 març 1960).....65

Annex 5

Decret de reconeixement (19 abril 1992).....67

I - INTRODUCCIÓ

Les parelles cristianes, unides pel sagrament del matrimoni, són cridades a seguir Crist en el camí de l'Amor, la Felicitat i la Santedat. Els Equips de la Mare de Déu, do de l'Esperit Sant, són oferts a les parelles d'arreu del món per ajudar-les a desenvolupar i a viure la seva espiritualitat conjugal.

A) ELS INICIS

Els Equips de la Mare de Déu (EMD) neixen de manera molt simple. El 1938, un jove prevere de París, el P. Henri Caffarel, rep la visita d'una dona jove que desitja parlar-li de la seva vida espiritual. Poc després, coneix el seu marit. Després aquesta parella li presenta tres altres parelles. El projecte de reunir-se per reflexionar junts sobre el matrimoni cristià és llançat. El 25 de febrer de 1939 les quatre parelles es retroben amb el P. Caffarel i neix el primer equip del Moviment.

El 1947, «la guerra acabada, els grups de llars són a l'ordre del dia i es multipliquen». El P. Caffarel tem que «les llars no siguin temptades al relaxament en l'eufòria de la pau retrobada i de les velles amistats confortables... Hi havia crisi...

»Què caldria fer perquè la crisi dels nostres grups afavoreixi una superació? Vaig buscar allò que podria explicar que la santedat no hauria mai de parar de florir i de reflorir en els ordes religiosos al llarg dels anys, a despit de les crisis exteriors i interiors, vaig comprendre que un dels factors essencials de la solidesa i de la vitalitat d'aquests ordes era la seva regla.

»Per què, em vaig preguntar aleshores, no proposar una regla als cristians casats desitjosos de progrés espiritual? No pas una regla de monjos, sinó una regla per a laics casats».

HENRI CAFFAREL, *Vocation et Itinéraire des Equipes*, Roma, 1959

A partir de la inspiració i de la reflexió del P. Caffarel, amb els primers membres dels grups Caffarel, un mètode comú, per a les parelles desitjoses de viure el seu amor més profundament arrelat en Crist, veu el dia progressivament.

Es formen nous grups, el seu nombre creix i de mica en mica es crea una organització. El P. Caffarel i els responsables del Moviment elaboren aleshores, en la pregària, un document fundador que és anomenat la **Carta dels Equips de la Mare de Déu**. Conté l'essencial de la «regla» del Moviment. És promulgada el 8 de desembre de 1947 a l'església de Sant Agustí, a París.

B) RECONeixEMENT DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

El Moviment dels Equips de la Mare de Déu rep el primer reconeixement oficial de l'Església el 1960, amb una lletra d'aprovació del cardenal Feltin, arquebisbe de París

(vegeu **Annex 4**). El 1975 el reconeixement com a Associació Catòlica Internacional li és acordat pel Consell Pontifici dels Laics. Per fi, el 1992, un decret de reconeixement (vegeu **Annex 5**) com a associació de fidels de dret privat fou pres pel Consell Pontifici dels Laics.

C) EL PARE CAFFAREL

El reconeixement oficial de l'Església és d'alguna manera una consagració de l'obra considerable del P. Caffarel i de les parelles amb les quals caminava. Va morir el 18 de setembre de 1996 a Troussures, França, als 93 anys.

El Moviment dels EMD deu al P. Caffarel haver donat a les parelles el sentit profund del sagrament del matrimoni, haver-los permès de descobrir el valor i la riquesa de les petites comunitats cristianes i d'haver-los mostrat el camí de la contemplació en les seves vides plenes d'activitats.

Una de les figures més grans donades per Déu a la seva Església al llarg d'aquest segle.

Cardenal LUSTIGER, 27/9/96

D) ELS SIGNES DELS TEMPS

Els membres dels Equips de la Mare de Déu viuen en el món d'avui. En formen part plenament i volen ser «llevat dins la massa». És per això que han de discernir contínuament els signes dels temps per revelar les noves realitats i les necessitats de les parelles d'avui. Han de buscar també els factors d'esperança en un món que sembla cada vegada més hostil a la fe cristiana i on els valors fonamentals del matrimoni i de la família són amenaçats.

Els Equips de la Mare de Déu aporten aquest signe d'esperança a les parelles en l'Església i en el món.

La salut de la persona i de la societat, tant humana com cristiana, està estretament lligada a la prosperitat de la comunitat conjugal i familiar. També els cristians, en unió amb tots aquells qui fan cas d'aquesta comunitat, s'alegren sincerament dels suports diversos que fan créixer avui entre les persones l'estima d'aquesta comunitat d'amor.

Gaudium et Spes, § 47

II - LA CARTA

Els principis fundadors de la Carta han estat elaborats per tal de guardar la fidelitat a les aspiracions originals del Moviment i fer propostes concretes als equips. Estem avui en condició de judicar l'efecte d'una tal decisió i d'apreciar-ne el caràcter essencial per al creixement i el desenvolupament del Moviment.

És amb la publicació de la Carta quan apareix la denominació definitiva del Moviment: Equips de la Mare de Déu. Els 'grups' existents són convidats a adherir-s'hi i a entrar així en els Equips de la Mare de Déu.

La Carta, escrita en la llengua de la seva època, continuava essent el document de referència vital i la pedra angular del Moviment. Moltes modificacions han estat aportades al document original al llarg dels anys, fins a arribar a la versió final, que fou publicada el maig de 1972. Aquesta data marca la fi del període durant el qual el P. Caffarel era present en el Moviment.

La Carta ha esdevingut el nostre patrimoni comú. Avui, inspirats pel mateix ideal i fent servir els mateixos mètodes per procurar complir-la, milers de parelles arreu del món, parlant diferents llengües i pertanyents a diverses cultures, descobreixen, gràcies al seu matrimoni, la riquesa d'un amor de Déu més profund.

No fou fins al cap de molts anys després de l'escriptura de la Carta que el mateix P. Caffarel, home prudent, afirmava: «He de reconèixer que, en la creació dels equips, hi ha hagut alguna cosa més que la meva pròpia inspiració i la de les primeres parelles; hi ha hagut una inspiració de l'Esperit».

Després hi ha hagut altres documents complementaris:

Què és un Equip de la Mare de Déu? (1977), que redefineix l'ideal i els mètodes del Moviment en una presentació posada al dia. Desenvolupa el concepte de l'equip en tant que comunitat.

El nou alè (1988), que té «per objectiu ajudar els equips a trobar de nou els motius d'encoratjament i orientacions per viure les inspiracions en els EMD amb l'esperança i la vitalitat d'un nou alè». Aquest document pretén també aprofundir alguns aspectes del carisma dels EMD que fins aleshores no eren promulgats amb la claredat necessària. En particular l'abnegació inspirada per l'amor, el sentit humà i cristià de la sexualitat i la missió dels EMD en l'Església i en el món com a Moviment de parelles.

Per la gràcia i sota la inspiració de l'Esperit Sant, el renovellament del Moviment continuava. En la pregària i la reflexió, els membres de l'Equip Responsable Internacional i els responsables de les super-regions han decidit elaborar una guia completa sobre el Moviment basant-se en les riqueses dels documents anteriors.

En la seva carta apostòlica *Tertio millennio adveniente*, el papa Joan Pau II recorda que «en la història de l'Església, allò que és "vell" i allò que és "nou" sempre estan

profundament implicats. El “nou” neix del “vell”, i el “vell” troba en el “nou” una expressió més plena» (§ 18).

És després d'aquestes paraules del papa que, a l'alba del tercer mil·lenni de l'era cristiana, aquest document, ***Guia dels Equips de la Mare de Déu***, ha estat concebut i realitzat.

III - LA RAÓ DE SER DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

La raó de ser dels Equips de la Mare de Déu és d'ajudar les parelles a descobrir les riqueses del sagrament del matrimoni i a viure una espiritualitat conjugal. Per mitjà del seu exemple, les parelles dels Equips de la Mare de Déu volen ser testimonis del matrimoni cristià en l'Església i en el món.

Els Equips de la Mare de Déu, moviment d'espiritualitat conjugal de l'Església catòlica, són constituïts per parelles que creuen en l'ideal del matrimoni cristià i que volen:

- restar fidels a les promeses del seu baptisme;
- situar Crist en el cor de la seva vida;
- fundar la seva vida conjugal i familiar en l'Evangelí;
- cercar conèixer millor la voluntat de Déu sobre l'home i la dona, per tal de complir-la;
- donar testimoni de l'amor de Déu per la seva vida;
- portar al món el missatge de Crist;
- donar testimoni dels valors cristians en la seva vida social i professional;
- aportar el seu suport actiu a l'Església, als bisbes i al clergat;
- fer de les seves activitats una col·laboració amb Déu i un servei als altres;
- promoure el matrimoni i la vida de família en la societat.

Les parelles dels Equips de la Mare de Déu compten amb el suport d'aquells qui comparteixen el seu ideal i es compromenten a fer "equip", perquè coneixen la dificultat de viure com a cristians i són conscients de la seva feblesa i de la insuficiència dels seus esforços.

A) L'OBJECTIU DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

La finalitat dels Equips de la Mare de Déu és ajudar les parelles a viure plenament el seu sagrament de matrimoni.

Els Equips de la Mare de Déu tenen per objectiu essencial ajudar les parelles a tendir a la santedat. Ni més, ni menys.

P. HENRI CAFFAREL

B) PER QUÈ "EQUIP"?

- Perquè el mot "equip" expressa clarament l'esperit i la unitat necessària per aconseguir un desig comú.

- Perquè és junts com les parelles dels Equips de la Mare de Déu volen fer els esforços, ajudant-se mútuament i preocupant-se dels altres i dels seus progressos espirituals i humans.

C) PER QUÈ EQUIP “DE LA MARE DE DÉU”?

El Moviment és col·locat sota el patronatge de la Mare de Déu perquè Maria condueix a Crist, que es el centre de la vida espiritual dels equipers. Maria és per a ells, per la seva submissió a la voluntat de Déu, un exemple perfecte de la docilitat a l'Esperit Sant.

IV - L' ESPERIT DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

A) VINE AMB MI

Aquesta crida, Crist l'adreça a cada batejat, convidant-lo a obrir-se sempre més al seu amor i a ser-ne testimoni. Aquesta crida, Crist l'adreça també a la parella cristiana. Els cònjuges són cridats a trobar Déu al cor del seu amor conjugal. Així l'amor humà esdevé una imatge de l'amor diví.

B) EL CARISMA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU¹

Els Equips de la Mare de Déu, moviment d'espiritualitat conjugal, són considerats com un do de Déu a l'Església i al món.

C) ESPIRITUALITAT CONJUGAL

Pel matrimoni cristià, la vida de la parella porta la marca del sagrament, signe profund del compromís recíproc dels esposos i signe de la gràcia de Déu. L'amor conjugal troba la seva font en l'amor de Déu. És al cor del vincle entre aquests dos amors on neix l'espiritualitat conjugal.

El desig de conèixer i de fer la voluntat de Déu en totes les circumstàncies ordinàries de la vida, la recerca de la seva presència, ajuden a desenvolupar i a aprofundir l'espiritualitat conjugal. L'amor diví troba la seva expressió en l'amor humà quan la vida quotidiana és plena d'atenció i de sol·licitud dels esposos, l'un envers l'altre, de suport i de fidelitat absoluta, de comprensió i de respecte mutu, d'harmonia de cor i d'esperit. Quan les tasques més senzilles són impregnades d'amor, el Senyor hi és, al cor de la parella; l'espiritualitat és aleshores una realitat viscuda.

Existeix una espiritualitat conjugal que orienta la vida de parella. Els Equips de la Mare de Déu ofereixen un mitjà per adquirir-la.

P. MANUEL ICETA, *La familia como vocación*, PPC, 1998

D) LA MÍSTICA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

La mística és l'Esperit Sant qui dóna sentit a les proposicions concretes de vida, la intuïció que "obre" allò que és amagat a l'esperit humà, l'orientació que fa de la vida una contínua recerca de comunió amb Déu.

¹ El mot 'carisma' ve del grec '*charisma*', que significa 'do gratuït' i té la mateixa arrel que el mot '*charis*', que vol dir 'gràcia'. La gràcia és un do de l'Esperit. Hi ha també gràcies excepcionals anomenades carismes, dons que han de ser utilitzats per al bé comú.

E) REUNITS EN NOM DE CRIST

On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc enmig d'ells. (Mt 18, 20)

Un equip és més que una comunitat humana; es reuneix en nom de Crist. Quan Crist aparegué als deixebles després de la resurrecció, les seves paraules els van permetre de comprendre les Escripures i de conèixer el seu misatge. De la mateixa manera, Crist és present en les nostres reunions. Reunits en el seu nom, el seu Esperit nodreix la nostra fe i la fa créixer.

F) L'AJUDA MÚTUA

Ajudeu-vos a portar les càrregues els uns als altres. (Ga 6, 2)

És normal, útil i motivador demanar l'ajuda dels amics; per això les parelles d'un equip s'ajuden mútuament tant en l'àmbit material com espiritual.

Procuren de satisfer les quatre demandes de l'amor fratern: **donar, rebre** i, cosa que és més difícil, **demanar i saber refusar**.

–L'AJUDA MÚTUA ESPIRITUAL

El matrimoni és una aliança que evoluciona des dels primers instants del «SÍ» fins als moments últims de retorn vers el Pare. Aquest camí dels esposos en l'amor es podrà viure en la durada, si l'ajuda mútua conjugal és una realitat quotidiana. Així cadascú, en el matrimoni, creixerà, traient el millor partit de les diferències i de les complementarietats de la seva parella.

–L'AJUDA MÚTUA EN EL CAMÍ DE LA SANTEDAT

Les parelles que entren en els Equips de la Mare de Déu desitgen:

- manllevar els camins que menen a una unió més profunda amb Déu;
- cercar la santedat en i a través de la seva vida conjugal i familiar.

Per viure amb una harmonia més gran amb Déu i conèixer la seva voluntat, les parelles casades tenen necessitat d'ajustar les seves vides a l'Evangeli.

Per a una millor comprensió i posar realment en pràctica la Paraula de Déu en la seva vida de parella, i perquè cerquen plegats, en equip, el mitjà per assolir-ho, els membres dels Equips de la Mare de Déu s'ajuden mútuament en el camí que mena al Regne anunciat per Crist.

–AJUDA MÚTUA EN LA PREGÀRIA

Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà. (Mt 18, 19)

Confortats per aquesta promesa de la presència de Crist enmig d'ells, els membres dels Equips de la Mare de Déu preguen junts, els uns amb els altres, i també els uns pels altres, amb joia i confiança.

Els EMD han escollit el *Magnificat* com a pregària comuna. Ha de ser recitada cada dia, en unió amb tots els membres del Moviment, com a pregària d'intercessió per totes les parelles del món.

–L'AJUDA MÚTUA PER APROFUNDIR LA SEVA FE

Així com no hi pot haver vida cristiana sense fe viva, així mateix no hi pot haver fe viva i activa sense reflexió ni meditació. A la pràctica moltes parelles renuncien als esforços necessaris per a estudiar i meditar, sigui perquè no arriben a comprendre'n la importància, sigui perquè els manca temps, guia o entrenament. En resulta que la seva fe roman immadura i feble, i que el seu coneixement de la voluntat de Déu i dels ensenyaments de l'Església resta superficial i incomplet.

Les parelles d'un equip miren, doncs, d'aprofundir els seus coneixements religiosos i d'encalçar aquest objectiu amb els altres membres de l'equip i amb l'ajuda d'un consiliari.

–L'AJUDA MÚTUA EN LES DIFERENTES ETAPES DEL MATRIMONI

Les necessitats i les aspiracions de les parelles són diferents segons la seva edat i el nombre dels seus anys de matrimoni. Les respostes que aporten els EMD ho han de tenir en compte.

En els primers anys de matrimoni, una jove parella cerca descobrir què implica l'intercanvi recent dels seus consentiments. Aquests joves casats tenen necessitat de «néixer» en una comunitat que els sosté... Els EMD poden aportar el caliu, el suport i l'ajuda d'una gran família.

La vida, després, posa a prova l'ideal de l'amor. Confrontats amb les exigències de la família, de la vida professional, de la inseguretats del treball i de les tensions en una societat cada vegada més materialista, les parelles tenen necessitat d'un lloc d'intercanvis i de relectura dels esdeveniments que els toquen... La comprensió i l'experiència de l'equip permet a la parella de compartir, obertament i en confiança, les preocupacions i les descobertes.

Després vindrà aviat «la tardor de la vida», aquell temps cada vegada més llarg de retorn a una relació de dos. Aquest temps junts pot ser el d'una revifalla, d'una superació d'ells mateixos. Pot ser també el de noves dificultats i d'etapes importants (jubilació, malaltia, mort de l'altre...). És l'aprofundiment de la vida cristiana de la parella en equip el que enriqueix aquests darrers anys passats junts.

G) EL TESTIMONIATGE

En els Actes dels Apòstols es diu dels primers cristians: *La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima* (Ac 4, 32).

Els Equips de la Mare de Déu tenen la convicció que altres parelles se sentiran cridades vers Crist i vers el sagrament del matrimoni, si veuen l'exemple de les llars cristianes d'estimar-se veritablement i d'ajudar-se mútuament, en la recerca de Déu i per al servei dels seus germans i germanes.

En aquest esperit, les parelles que cerquen donar un sentit autèntic a la seva vida conjugal trobaran, en la fraternitat i l'ajuda mútua dels equippers, una font important de suport i d'encoratjament.

V - LA PROPOSTA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

Els Equips de la Mare de Déu desitgen ajudar les parelles casades a viure plenament segons l'Evangelí, amb el suport mutu dels membres d'un equip i la força del conjunt del Moviment.

A) UNA COMUNITAT DE PARELLES CRISTIANES

Els EMD proposen a cada parella:

- una manera de viure en parella cristians casats en el món d'avui;
- mètodes per arribar a viure en parella segons els ensenyaments de Crist;
- una comunitat de parelles amb el mateix ideal;
- una ajuda mútua fraterna a la vegada espiritual, humana i material;
- una ocasió d'estudiar i de reflexionar junts que condueix els equipiers a aprofundir la seva fe i els ajuda a formar la seva consciència personal;
- orientacions de vida per ajudar progressar en l'amor de Déu i dels altres;
- una organització per promoure l'animació i la unitat del Moviment arreu del món;
- una comunitat de parelles cristianes unides pel sagrament del matrimoni, assistida per un consiliari.

Un equip de la Mare de Déu és, doncs, una comunitat de parelles unides pel sagrament del matrimoni. Es reuneix «en nom de Crist» i vol ajudar els seus membres a respondre millor a la crida de Crist.

B) EN COMUNIÓ AMB L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Els Equips de la Mare de Déu animen els seus membres a aprofundir, en equip, l'amor de l'Església i a ajudar-se mútuament a esdevenir membres actius del Poble de Déu, en comunió amb els seus pastors.

En diverses ocasions, són encoratjats pel Magisteri a defensar l'ideal del matrimoni cristià.

Gràcies per no haver-nos deixat sols per proclamar la bellesa de l'amor, la grandesa de la parella unida i fecunda. Gràcies a tots vosaltres per part de tots els pastors de l'Església. La vostra tasca és important, perquè sou en gran part la credibilitat de l'Església.

Cardenal DANNEELS, 40è aniversari de la Carta belga

C) ELS EQUIPS INSERITS EN EL MÓN

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja. (1 Co 13, 4-5)

No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. (Jn 17, 15)

Aquest és l'amor que volem viure, gràcies als mètodes dels Equips de la Mare de Déu.

A causa de les modificacions que s'han produït en la societat, el matrimoni està sotmès a canvis històrics. Els matrimonis que fracassen són nombrosos i comporten danys considerables als esposos i als seus fills.

Les parelles dels Equips de la Mare de Déu procuren donar testimoni que el matrimoni és font d'amor, de felicitat i de santedat, a més d'una realització humana. Vivint en el món amb els valors de l'Evangeli, volen ser llevat en la massa i ser presents en totes les activitats de la societat.

Les parelles d'avui tenen necessitat del testimoni d'altres parelles casades, l'amor de les quals és viscut en l'estabilitat i la seguretat d'un futur raonablement previsible. Des de l'època de Jesús, heus ací la característica del matrimoni cristià. I les parelles dels Equips de la Mare de Déu volen ser els testimonis d'aquest amor i del matrimoni cristià, per tal de ser signe d'esperança per als seus germans.

VI - ELS MITJANS DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

Els EMD no imposen als seus membres una espiritualitat determinada; volen només ajudar-los a comprometre's, en parella, en el camí traçat per Crist. Els volen proposar per a això:

- les orientacions de vida,
- els mitjans concrets d'esforç,
- la vida d'equip.

Les parelles viuen aquests mitjans tenint en compte tres línies directrius:

- **La gradualitat** - el Senyor pren cadascú allà on és; es tracta aleshores de voler progressar pas a pas en una direcció de creixement espiritual.
- **La personalització** - el camí és a la vegada personal i propi a la parella: cadascú tindrà el seu propi ritme i la seva pròpia manera de viure les propostes del Moviment.
- **L'esforç** - no hi ha conversió personal i en parella sense la decisió de fer passar els nostres desigs de progrés en la concreció d'accions precises i determinades.

A) LES ORIENTACIONS DE VIDA

Créixer en l'amor de Déu és la tasca de tota la vida; per ajudar-los, els EMD proposen als seus membres unes Orientacions de Vida:

a) Per ajudar-se mútuament a progressar en l'amor a Déu

- fer en la seva vida un gran lloc a la pregària;
- freqüentar regularment la Paraula de Déu i esforçar-se a viure-la cada dia millor;
- aprofundir constantment els seus coneixements de la fe;
- apropar-se sovint als sagraments, especialment a l'eucaristia;
- esforçar-se per avançar en el coneixement i en la pràctica de l'ascesi² cristiana.

² Asceti ve d'un mot grec que significa 'exercitar-se', un mot evocador de l'exercici que es fa per estar en bona salut. Així mateix la parella que s'exercita en la vida cristiana i la vida conjugal i familiar té ocasions de practicar l'asceti: 'exercitar-se per estimar sense egoisme'. Els mitjans concrets d'esforç són els mitjans proposats pel Moviment dels EMD per encoratjar i nodrir aquest entrenament a estimar-se sense egoisme.

L'atleta s'absté de moltes coses, i tot per guanyar-se una corona que es marceix, mentre que nosaltres n'hem de guanyar una que mai no es marcirà (1Co 9, 25).

b) Per ajudar-se mútuament a progressar en l'amor al proïsme

- viure una autèntica ajuda mútua conjugal (escolta, diàleg, compartir) en tots els camps, especialment en el camp espiritual;
- tenir la preocupació constant de l'educació humana i cristiana dels seus fills;
- practicar generosament a la llar l'acolliment i l'hospitalitat;
- donar testimoniatge concret de l'amor de Crist particularment per un o diversos compromisos en l'Església i en la ciutat.

c) Les orientacions del Moviment proposades en les trobades

En les trobades internacionals, el Moviment proposa orientacions que són les seves prioritats per als propers anys. Aquestes "orientacions", definides a partir de l'observació de la realitat i de les necessitats de les parelles, volen guiar els equipers en una direcció comuna compartida.

B) ELS MITJANS CONCRETS D'ESFORÇ

Seguir una direcció de creixement espiritual i humà suposa prendre un itinerari lògic i donar-se els mitjans de seguir fidelment aquesta direcció.

L'experiència mostra que, en alguns mitjans d'aplicació precisos, les orientacions de vida tenen el gran risc de romandre lletra morta.

Què és un Equip de la Mare de Déu?

Els equips de la Mare de Déu han anomenat **mitjans concrets d'esforç** aquests "mitjans d'aplicació precisos".

Els mitjans concrets d'esforç són una característica essencial del Moviment. No són coses que s'han de fer, sinó actituds interiors que s'han de desvetllar i assimilar, que volen conduir a una nova manera de viure. Són una disciplina que ajuda les parelles dels Equips a posar en pràctica l'Evangelí en la seva vida quotidiana.

El compromís sobre aquests sis mitjans concrets d'esforç canviarà de mica en mica els esposos, tot desenvolupant una vida espiritual conjugal que els apropa a Déu, als seu cònjuge i als altres.

Amb plena llibertat hom "s'obliga" a fer esforços sobre mitjans concrets. La decisió de "viure" els mitjans concrets d'esforç correspon a una adhesió de cor i es concreta com un esforç de la voluntat.

L'esforç, a través de cada mitjà concret, tendeix a fer que les parelles siguin capaces d'acollir l'Esperit Sant que actua interiorment i que les fa créixer.

Els mitjans concrets d'esforç exigeixen, per part de cadascun dels esposos com de la parella, un compromís a vegades difícil de tenir. No són imposats i cadascú es compromet voluntàriament a practicar-los. Sol, serà temptat d'abandonar l'esforç; és per això que cadascú apel·la l'ajuda i l'encoratjament del seu cònjuge i del seu equip.

Els mitjans concrets d'esforç són una invitació a:

- escoltar amb assiduitat **la Paraula de Déu**;

- trobar-se cada dia amb Déu en una pregària silenciosa: **l'oració**;
- pregar junts, marit i muller, cada dia: la **pregària conjugal** i, si és possible, en família: la **pregària familiar**;
- trobar cada mes el temps per a un veritable diàleg conjugal: **el deure d'asseure's**;
- fixar-se esforços personals: **la regla de vida**;
- fer cada any **un recés**.

a) **L'escolta de la paraula** - "escoltar" amb assiduïtat la Paraula de Déu

La paraula de Déu es viva i eficaç. (He 4, 12)

Déu parla als homes perquè els estima. Vol establir amb ells, amb cadascun, una relació d'amor, una relació de persona a persona. Parla per fer-se conèixer per ells, per revelar-los el seu gran projecte d'amor; per comunicar-los els seus pensaments, la seva voluntat damunt d'ells; per proposar-los la seva Aliança.

Déu parla per la seva Creació, per les Escriptures, per les seves intervencions en la història humana, pels profetes i, sobretot, pel seu fill Jesús.

Freqüentar regularment la Paraula permet als equipers, no solament conèixer Déu sinó, sobretot, arrelar-se millor en l'Evangelí. Fa entrar cada persona de la parella en contacte directe amb la persona de Crist. Aquest contacte personal és el pilar de tota vida espiritual, perquè «ignorar les escriptures és ignorar Crist»* (sant Jeroni).

*Citat pel papa Joan Pau II a la carta apostòlica *Novo millennio ineunte*, § 17

La Paraula creadora de Déu continua essent una font indispensable de motivació i d'energia per al nostre creixement personal, el nostre creixement en parella, i per a la construcció d'un món millor.

Per això els Equips de la Mare de Déu conviden cadascú a freqüentar cada dia la Paraula de Déu, consagrant temps en llegir un passatge de la Bíblia, en particular els Evangelis, i a meditar-lo en silenci, per tal de comprendre què diu Déu a través de les Escriptures.

b) **L'oració** - retrobar cada dia Déu en una pregària silenciosa.

Sigueu constants en l'oració, manteniu-vos vetllant amb la pregària adreçada amb reconeixement. (Col 4, 2).

Som cridats a donar el nostre temps al Senyor per a una assentada amb ell i viure de la seva presència.

L'oració quotidiana desenvolupa en nosaltres la capacitat d'escolta i de diàleg amb Déu. Consisteix a prendre el temps d'estar sols amb Aquell qui ens estima. És un temps d'escolta silenciosa, de cor a cor amb Déu, un temps de descoberta i d'acollida del projecte de Déu en nosaltres.

No hi ha regles rígides per pregar. Cada persona decideix allò que li és més apropiat (quan?, on?, com?). El més important per desenvolupar aquesta profunda unió amb Déu sembla ser la perseverança i la regularitat.

Les paraules en l'oració no són discursos sinó branquillons que alimenten el foc de l'amor.
Catecisme de l'Església catòlica, § 2717

c) **La pregària conjugal** - pregar junts, marit i muller, cada dia

Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. (Jn 17, 23)

Crist és present d'una manera molt especial quan els esposos preguen junts. No només renoven el seu «sí» a Déu, sinó que aconseguen aquella profunda unitat que només dona la unió dels cors i dels esperits en el sacrament del matrimoni.

La pregària conjugal esdevé l'expressió comuna de dues pregàries individuals i ha de néixer naturalment d'una vida viscuda en unió. Si els esposos tenen cadascú el seu estil de pregària, és important que procurin desenvolupar una manera de pregar comuna per descobrir i viure una nova dimensió de la seva vida conjugal. La seva pregària en comú serà més fàcil, més autèntica i profunda si l'escolta de la Paraula de Déu i l'oració silenciosa són una pràctica regular dels dos esposos.

El magníficat, la pregària comuna dels Equips de la Mare de Déu, pot formar part d'aquesta pregària quotidiana.

Quan hi ha fills, és important que una estona sigui reservada per a la pregària en família. La llar és, per als fills, el seu primer lloc d'aprenentatge. Pertany als pares transmetre'ls la fe i de fer per manera que la casa sigui un lloc on s'hi trobin bé per a pregar. Els fills que creixen poden desitjar un temps més personal amb Déu, tanmateix en queden alguns, de disponibles, per compartir un moment de pregària en família, per exemple abans dels àpats.

d) **El "deure d'asseure's"** - trobar cada mes temps d'un veritable diàleg conjugal

Sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. (Ef 5, 21)

El deure d'asseure's ens ajuda a descobrir-nos de mica en mica al nostre cònjuge. És un temps passat junts, marit i muller, sota l'esguard del Senyor, per dialogar en veritat i amb serenitat. Aquest temps d'expressió dels sentiments i dels pensaments entre els esposos permet un millor coneixement o ajuda mútua. Permet examinar el passat, analitzar la vida conjugal i familiar, fer projectes per al futur i bescanviar sobre l'ideal que els esposos han escollit.

El deure d'asseure's evita la rutina de la vida conjugal i manté joves i vius l'amor i el matrimoni. El seu valor és apreciat per totes les parelles que el practiquen. Reconeixen en aquest encontre l'ocasió d'estimar-se més.

És bo de començar el deure d'asseure's amb un temps de pregària o de silenci per prendre consciència de la presència de Déu. El silenci aprofundeix l'esguard sobre l'un i sobre l'altre. Apropa a Déu i crea un atmosfera favorable.

e) **La regla de vida** - fixar-se esforços personals

Mireu de fer el bé a tothom. (Rm 12, 17)

La regla de vida consisteix en fixar el mitjà o els mitjans sobre els que cada membre de la parella decideix personalment concentrar els seus esforços, per tal de seguir millor la seva direcció de creixement i de respondre amb alegria a la crida d'amor que Déu li adreça.

Fixar-se una regla de vida ajuda cadascú a adherir-se més personalment i més concretament al projecte diví sobre la seva persona i sobre la parella. És una disposició o diverses disposicions pràctiques que hom pren per realitzar progressos en la direcció de creixement espiritual i humà. No es tracta de cap manera de voler multiplicar les dificultats, sinó que se'ns demana d'enfortir de mica en mica, amb tenacitat, alguns dels nostres punts febles o de millorar algunes de les nostres qualitats.

A través de la reflexió sobre els aspectes de la nostra vida personal, conjugal, familiar, i de la nostra vida de cristià, cerquem la veritat sobre nosaltres mateixos, per tal de reconèixer allò que fa de pantalla a la voluntat de Déu.

Com que es tracta d'un camí espiritual, l'avançada no és lineal i cal recomençar incessantment. Tenim necessitat de revisar regularment aquesta regla.

f) **El recés anual** - fer cada any un recés

Veni ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica. (Mc 6, 31)

Prendre cada any un temps suficient per posar-se a part davant el Senyor, si és possible en parella, en un recés que permeti reflexionar sobre la vida en presència de Déu.

El recés és un temps privilegiat de parada, d'escolta i de pregària, i l'ocasió d'un renovellament espiritual. És també un temps fort per entrar en un mateix i fer un examen general de vida, sobretot pel que fa al nostre camí de creixement.

És sovint una possibilitat de millorar el coneixement del pensament diví, que és percebut, d'una manera a vegades fragmentària o sumària, arran de les lectures de la Paraula al llarg de la nostra vida quotidiana.

Les parelles dels Equips són encoratjades a treure profit de l'atmosfera particular dels recessos per renovar-se. Són convidats a deixar els seus llocs de vida i de treball perquè els permeti d'escoltar Déu i de discernir el seu disseny sobre els esposos.

C) UNA VIDA D'EQUIP

L'equip no és un fi en ell mateix, sinó un mitjà al servei dels seus membres, que els permetrà:

- de viure temps forts de pregària en comú i de compartir;
- d'ajudar-se eficaçment a caminar vers el Senyor i a ser-ne testimonis

En la vida de tota comunitat cristiana, es pot distingir esquemàticament tres aspectes:

- amb Crist, l'equip es gira vers el Pare per acollir el seu amor;
- en Crist, l'equip comparteix aquest amor: *tenien un sol cos i una sola ànima*;
- empès per l'Esperit de Crist, l'equip envia els seus membres al món per revelar aquest amor.

Cap parella no està en un equip per pressió, cap no s'hi queda per força. Però a aquells qui en són membres, se'ls demana la lleialtat envers les altres parelles, la posada a la pràctica de la mística i de la pedagogia del Moviment, així com la ferma voluntat de romandre actiu i de restar fidel a l'Esperit.

a) La reunió d'equip

La reunió d'equip és el cim de la vida d'aquesta petita comunitat.

La reunió és un moment privilegiat de compartir entre els equipers, en un ambient de caritat i d'amor fratern. Un amor veritable l'un per a l'altre és exigent i ni pot ser resultat d'una actitud passiva. Aquest compartir entre els uns i els altres suposa un clima de confiança mútua i la discreció per part de cadascun dels membres de l'equip.

L'equip es reuneix cada mes a casa d'una de les llars. És molt important que tots els membres de l'equip hi siguin presents fent per manera d'afavorir l'harmonia i de preservar la unitat de l'equip.

La reunió es desenrotlla en cinc temps, la durada dels quals ha de ser acordada per a cadascun d'ells:

- l'àpat;
- l'oració en comú;
- la participació sobre els mitjans concrets d'esforç;
- la posada en comú;
- el canvi d'impressions sobre el tema de reflexió.

Aquest ordre pot canviar segons la voluntat de l'equip.

● **L'àpat**

A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor (Ac 2, 46).

La reunió comença generalment per un àpat. És important que sigui simple. Cada parella pot aportar un plat, de manera que tothom hi pren part i que s'hi trobin bé aquells que disposen de poc temps o de pocs mitjans.

● **La posada en comú**

Per damunt de tot, tingueu un amor intens entre vosaltres, perquè l'amor cobreix una multitud de pecats. (1Pe 4, 8)

És un temps fort de l'ajuda mútua. La posada en comú pot començar durant l'àpat. És un moment durant el qual les parelles parlen dels esdeveniments importants sobrevinguts des de la darrera reunió. Posen en comú les seves preocupacions de la vida quotidiana, els seus compromisos apostòlics, les seves joies, les seves esperances i les seves preocupacions. Solament és per l'escolta atenta a cada persona quan li toqui que pot néixer una amistat autèntica i afectuosa de l'un respecte als altres. La posada en comú correspon a l'estat de vida dels membres de l'equip que es reuneix.

● **La pregària**

Jesús les va proposar una paràbola per fer-los veure que cal pregar sense defallir.

(Lc 18, 1)

La pregària és el diàleg personal de l'individu i de la comunitat amb Déu.

JOAN PAU II

La pregària és un element essencial de la vida de cada equip. És el centre i el cim de la reunió, i a vegades pot prendre la forma d'una celebració de l'eucaristia després d'haver sol·licitat una autorització prèvia on es requereixi.

El temps de pregària comença per la lectura lenta i en veu alta d'un text de les Escripcures seguit d'un temps de silenci per acollir interiorment i meditar la Paraula del Senyor. Cadascú glossa tot seguit el text amb la forma de pregària compartida. És Déu que ens parla per la veu dels nostres germans. El silenci després de cada meditació és també pregària. Vivim aleshores l'escolta de la Paraula en i per la petita "esglesiola" que forma l'equip.

Els equipers presenten després les seves intencions de pregària, a fi que tots s'hi puguin unir, per donar gràcies, per demanar llum, força, perdó o intercessió.

El temps de pregària acaba amb una pregària litúrgica, un parenostre, el magníficat, un cant, etc.

• **Compartir sobre els mitjans concrets d'esforç**

Estimeu-vos els uns als altres intensament i amb un cor net. (1Pe 1, 22)

Compartir és un temps fort d'ajuda mútua espiritual. Aquest fer-se càrrec mutu es fa seguint tres actituds:

- recerca assídua de la voluntat de Déu;
- recerca de la veritat sobre nosaltres mateixos;
- experiència del retrobament i de la comunió.

Concretament cada equipier és convidat a compartir la seva pròpia vivència dels mitjans concrets d'esforç durant el mes anterior.

Compartir sobre els mitjans concrets d'esforç no és un examen de consciència, ni una constatació d'èxit o de fracàs, sinó una relectura dels esforços necessaris per progressar en la vida espiritual.

En un equip, cadascú està en un estadi diferent de la seva vida espiritual, i evoluciona al seu propi ritme. Per això, és essencial d'acceptar aquesta diversitat per tal que tothom es pugui comunicar ben lliurement i en confiança. Les experiències, els progressos o les dificultats poden ajudar els altres a seguir el seu propi camí en la fe.

Compartir els mitjans concrets d'esforç segueix a la pregària comuna de la reunió per guardar-ne l'atmosfera.

• **L'intercanvi sobre un tema de reflexió**

És essencial, per a cada parella cristiana, de reforçar i d'aprofundir el seu coneixement de la fe. Tal és el paper del tema de reflexió.

Els temes de reflexió demanen una activitat no solament intel·lectual, sinó també espiritual –animada per l'Esperit Sant– en l'estudi personal, en els intercanvis en parella abans de la reunió, en l'intercanvi en equip. Provoquen, en la reunió, una confrontació de reflexions que ha d'ajudar a l'aprofundiment de la fe perquè repercuteixi en la vida de cadascun. Aquests intercanvis són una ocasió per als equipiers de desenvolupar i de formar la seva consciència personal.

La reunió es pot acabar amb el magníficat, la pregària adoptada pel Moviment, que els equippers es comprometen a dir cada dia en comunió amb els membres dels Equips del món sencer.

b) La vida d'equip fora de la reunió mensual

La vida d'equip no es limita a la reunió mensual. La pregària, en unió amb les altres membres de l'equip i amb les seves intencions, el diàleg, el compartir i l'ajuda mútua (espiritual i material) continuen al llarg de tot el mes, a iniciativa de cada equip. La parella responsable ha de vetllar-hi.

És important que els membres de l'equip es beneficiïn de l'amistat profunda que caracteritza un equip de la Mare de Déu i que, fora de la reunió mensual, se sentin units a l'equip com a una gran família.

c) La reunió balanç

La darrera reunió d'equip de l'any és una reunió balanç. Dóna a l'equip l'ocasió de reflexionar i d'analitzar la situació actual, obertament i en un esperit cristià, sobre el seu itinerari, sobre els seus progressos al llarg de l'any passat i de preparar l'any proper.

No es pot oblidar que l'essencial és cercar la voluntat de Déu sobre la parella i sobre l'equip i discernir la seva crida a viure més autènticament l'amor d'agape que és l'ànima de tota comunitat cristiana.

d) El compromís

De tant en tant, els equippers són convidats a renovar els seus compromisos d'observar lleialment l'esperit i els mètodes del Moviment. Això pren la forma d'una cerimònia simple que es pot tenir durant una reunió de l'equip o d'un esdeveniment del sector o de la regió.

VII - L'ORGANITZACIÓ DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

A) L'ESPERIT DE L'ORGANITZACIÓ

Un equip de la Mare de Déu no pot viure en l'aïllament. Els EMD constitueixen un moviment que ha creat una organització destinada a coordinar, animar, connectar, donar suport i servir els equips, i mantenir-ne la unitat.

Un equip de base funciona en primer lloc gràcies al compromís dels seus membres, i en segon lloc perquè és ajudat i nodrit pel Moviment amb el qual viu en comunió.

La unitat és formada i mantinguda pel desig de progressar junts, en la fidelitat a l'esperit i als mètodes dels Equips de la Mare de Déu.

La pertinença dels membres, no només a l'equip sinó també al Moviment, s'expressa i es concreta per:

- la pregària del **Magnificat** cada dia, en una unió amb els altres membres dels equips d'arreu del món;
- la lectura de les **Cartes dels Equips de la Mare de Déu**, publicades en els diferents graus del Moviment;
- la participació a les manifestacions i celebracions organitzades en els sectors o als nivells regional, super-regional o internacional;
- l'acollida i l'hospitalitat als altres membres dels Equips de la Mare de Déu quan es presenta l'oportunitat;
- l'acceptació d'una responsabilitat o de participar en l'organització i en l'animació del Moviment;
- la contribució a la vida material del Moviment.

És important que els membres del Moviment lliurin una contribució anual, segons els seus mitjans, a fi d'ajudar-lo a complir la seva missió envers les parelles. És difícil d'evaluar-ne l'import; tanmateix se suggereix de donar cada any l'equivalent d'una jornada d'ingressos. L'absència de mitjans financers no ha de ser mai un fre a la participació de qualsevol de les activitats del Moviment.

Tots els creients viuen units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners segons les necessitats de cadascú. (Ac 2, 44-45)

B) L'EQUIP

Un equip és constituït de cinc a set parelles assistides per un consiliari.

Els membres dels EMD són cristians units pel sagrament del matrimoni i casats vàlidament als ulls de l'Església que:

- expressen la seva voluntat de pertànyer al Moviment;
- accepten de prendre part en la vida comunitària de l'equip i del Moviment;
- es comprometen a ser fidels a l'esperit i posar en pràctica els mètodes dels Equips de la Mare de Déu;
- • respecten la llibertat de consciència dels altres equippers i les seves diversitats humanes i socials;
- cerquen de viure en fidelitat amb el papa i d'acord amb la doctrina de l'Església.

Els vidus i les vídues, a la mort del cònjuge, poden restar en l'equip.

a) La parella responsable

Cada equip escull cada any una parella responsable. El seu paper consisteix a encoratjar i refermar el compromís dels membres de l'equip pel que fa a aquesta petita comunitat, per tal que l'ajuda mútua sigui efectiva i que cadascú s'hi trobi veritablement acceptat, reconegut i estimat.

La parella responsable s'assegura que tots participin activament en la reunió mensual de l'equip i que s'hi preparin. Informa els seus equippers de la vida del Moviment i els animen a prendre part activa en les reunions organitzades als diferents nivells.

b) El consiliari

Cada equip s'ha d'assegurar l'assistència d'un prevere. En l'equip, comunitat d'Església, aquest prevere no és només un consiliari, hi compleix la seva funció sacerdotal. Fa «present Crist com a Cap del Cos» (Sínode dels Bisbes, 1971).

El prevere té dins l'equip aquest paper que permet així als equips d'enriquir-se pel trobament de dos sacraments, el de l'orde i el del matrimoni.

Si no és possible per a un equip d'assegurar-ne l'assistència, correspon als responsables de sector, fidels a les línies d'acompanyament el Moviment, d'assegurar que tingui un "acompanyant espiritual temporal".

C) INSTÀNCIES DE RESPONSABILITAT I D'ANIMACIÓ

a) El sector

El sector és una comunitat d'equips que es volen ajudar mútuament i fer ruta junt en aquest camí. Formen una unitat geogràfica de cinc a vint equips, més o menys, prou petita perquè els permeti de comunicar-se entre ells, però amb prou equips per assegurar-ne l'animació.

La responsabilitat d'un sector és confiada, per la crida del Moviment, a una parella, nomenada "responsable de sector", ajudada per un "equip de sector". Aquest equip és constituït per algunes parelles i un prevere, el consiliari del sector. El seu temps de servei és de tres anys.

La parella responsable de sector és cridada al servei per la parella responsable regional.

Les funcions de l'equip de sector són: l'animació espiritual, la coordinació, la formació, l'organització d'activitats, la difusió del Moviment.

b) La regió

La regió agrupa molts sectors veïns amb un objectiu d'ajuda mútua. És un lloc de comunicació i de comunió entre parelles responsables de sector, els membres dels equips de sector i altres parelles que assumeixen un servei. Una parella és escollida com a "responsable de regió" durant quatre anys. Amb l'ajuda d'un equip i d'un consiliari de regió, respon a un objectiu comú, d'animació, de coordinació, de formació, de difusió, de reflexió, de discerniment i de construcció de la unitat, pel que fa als equips de la regió.

La parella responsable regional és nomenada per la parella responsable super-regional o per l'ERI, d'acord amb les responsables de sector d'aquesta regió.

c) La super-regió

La super-regió agrupa, ja siguin les regions d'un país, ja siguin les de països veïns. L'experiència mostra que dos-cents equips almenys constitueixen una bona base per a permetre el funcionament d'una super-regió.

La seva responsabilitat és confiada a una parella nomenada "responsable de la super-regió", que fa la crida a d'altres parelles i a un prevere per acompanyar-la en el seu servei, en la reflexió, el discerniment i l'animació de les regions que li són confiades.

Constitueixen juntes "l'equip de la super-regió" en un esperit de col·legialitat, de corresponsabilitat i de comunió. La parella responsable de la super-regió compleix el seu servei normalment per cinc anys.

La seva missió ha de ser viscuda en la fidelitat al carisma fundador, a la vocació i a la missió del Moviment. En aquest quadre, la parella super-regional té la responsabilitat de transmetre als equips les grans orientacions del Moviment, de vetllar respecte a la seva pedagogia i als seus mètodes. Té la responsabilitat de la unitat i de la comunió, de la formació dels quadres i dels equippers de la super-regió.

La parella super-regional és membre del Col·legi Internacional del Moviment.

La parella responsable de super-regió és nomenada per l'ERI d'acord amb els responsables de regions d'aquesta super-regió.

Per a algunes super-regions, on el nombre d'equippers és molt important, pot existir una estructura intermediària, de tipus "província", que agrupa algunes regions. Una parella és aleshores escollida per a ser la "responsable de la província". El seu temps de servei és de quatre anys.

d) L'Equip Responsable Internacional (ERI)

L'Equip Responsable Internacional és la instància de responsabilitat general del Moviment. L'ERI, que treballa en col·legialitat, està compost de cinc o sis parelles i d'un consiliari disponible per al Moviment.

L'elecció dels membres de l'ERI s'inspira en el caràcter internacional del Moviment. Es comprometen a títol personal i no com a representant del seu país d'origen.

El temps de servei de cada parella de l'ERI és generalment de sis anys. L'Equip Responsable Internacional assumeix col·legialment la responsabilitat general del Moviment, que exerceix en unió estreta amb les parelles super-regionals.

L'ERI nomena, d'entre els seus membres, una parella per a ser-ne responsable. La seva tasca és la d'assegurar l'animació i la comunió al si de l'ERI i del Col·legi Internacional. És representant oficial del Moviment. El seu temps de responsabilitat és de sis anys.

La responsabilitat i la missió de l'ERI és:

- animar el conjunt del Moviment;
- mantenir el Moviment en vincle amb l'Església universal;
- vetllar per la fidelitat a les intuïcions fundadores del Moviment;
- exercir un discerniment a llarg terme;
- assegurar la unitat del Moviment;
- desenvolupar el Moviment, en particular d'implantar-lo en els països on no hi és encara present, fora de les zones de difusió de les super-regions.

e) El Col·legi Internacional

El Col·legi Internacional és una instància de reflexió i d'intercanvis, destinada a afavorir a nivell internacional un exercici col·legial de la responsabilitat general del Moviment. Té el deure de la unitat i de la comunió entre tots els membres. Està compost de l'Equip Responsable Internacional i de les parelles super-regionals.

Periòdicament les parelles responsables de les regions aïllades i de les coordinacions són convidades a participar en la reflexió del Col·legi.

f) Casos particulars

–El sector aïllat

Aquest sector és anomenat així perquè no pot ser integrat ni participar en la vida d'un sector a causa del seu allunyament geogràfic. La responsabilitat es defineix i s'exerceix de la mateixa manera que un sector integrat en una regió. El vincle d'un sector aïllat és realitzat per un membre d'un equip regional, d'un equip de coordinació o de l'ERI. La parella responsable és nomenada per la parella responsable del vincle.

–La regió aïllada

S'anomena així una regió que no està integrada en una super-regió i que agrupa un nombre d'equips insuficient perquè es doni l'organització d'una super-regió.

La responsabilitat d'una regió aïllada es defineix i s'exerceix de la mateixa manera que la d'una regió integrada en una super-regió.

g) Estructures intermediàries temporals

En algunes circumstàncies, sovint per raons d'ordre geogràfic, sobretot quan les distàncies són massa grans, es poden formar estructures intermediàries i temporals per afavorir l'animació i l'expansió del Moviment.

-La pre-regió i el pre-sector

Les parelles animadores d'aquestes graons intermediaris tenen una responsabilitat i un temps de servei que s'assembla a la de la parella regional o de la parella de sector.

-La coordinació regional o interregional

S'anomena així una estructura intermediària i temporal que agrupa un conjunt heterogeni d'entitats dispersades en una zona geogràfica determinada (regions, pre-regions, sectors, pre-sectors, sectors aïllats, equips aïllats) i no disposen d'un nombre suficient d'equips perquè es doni l'organització d'una regió aïllada o d'una super-regió.

La responsabilitat d'una coordinació regional o interregional és confiada pel Moviment a una parella anomenada "parella coordinadora". La seva nominació és feta per l'ERI i el seu temps de servei és de quatre anys.

VIII - ELS SERVEIS DEL MOVIMENT

Si algú presta un servei, que sigui com un manament rebut per Déu. (1Pe 4,11)

A) LA RESPONSABILITAT: un servei

Una responsabilitat espiritual només es concep quan és rebuda pel Senyor i no pot ser usurpada. És a dir, que s'ha de mantenir en la unió amb Aquell qui ens l'ha confiada.

P. ROGER TANDONNET

Tal és l'esperit de la responsabilitat en els Equips de la Mare de Déu. Ben sovint en el món, "responsabilitat" és sinònim de força i de poder. Quan Crist va rentar els peus als seus deixebles, ens va mostrar una altra manera d'exercir la nostra responsabilitat en els Equips de la Mare de Déu posant-nos al servei dels nostres germans i de les nostres germanes. En els Equips, la responsabilitat és una invitació a estimar més, i totes les responsabilitats són unes crides al servei.

Les responsabilitats en els EMD són exercides per parelles, és a dir, els dos cònjuges junts. Les exerceixen, amb l'ajuda d'altres parelles, en equip de servei assistit per un consiliari, en un clima de corresponsabilitat, de col·legialitat i de comunió.

Assumir un servei implica un bon coneixement d'allò que és l'objecte d'aquest servei i del Moviment.

Tota responsabilitat és limitada en el temps: la seva durada varia segons els diferents graus de responsabilitat.

Les diverses responsabilitats són explicades en el llibret *La responsabilitat en els Equips de la Mare de Déu*, tanmateix un breu exposició és inclosa en aquesta guia del Moviment.

B) EL VINCLE

Un equip no camina mai sol. El vincle és indispensable per a la construcció d'un esperit de comunitat i d'unitat, per donar el sentit de pertinença al Moviment i de la fidelitat als seus objectius i carismes fundadors. Permet la comunicació entre els equips i el moviment, així com entre els equips.

És important a cada instància de responsabilitat i particularment entre els equips i el sector, instància essencial per a la vida dels equips.

La forma del vincle serà adaptada per respondre a les situacions particulars. Haurà de ser personal i implicar trobades entre persones quan sigui possible. El vincle ha de ser fet en un esperit de pregària i d'amistat.

Les llars de vincle asseguren que les parelles dels equips, de les quals s'ocupen, rebin el suport necessari per viure la seva espiritualitat conjugal, amb l'ajuda dels mitjans proposats pel Moviment.

IX - ELS NOUS EQUIPS EN EL MOVIMENT

A) L'EXPANSIÓ DEL MOVIMENT

El moviment del Equips de la Mare de Déu, com a regal de l'Esperit Sant a l'Església, és confiat a la bona cura de tots els seus membres. La responsabilitat del seu desenvolupament, per permetre a altres parelles de viure'n, és la de cada equipier.

Els equipiers volen fer conèixer els EMD, perquè són persuadits que poden ajudar avui moltes parelles a descobrir i a seguir Crist.

Tanmateix, és al sector que pertany la responsabilitat de coordinar i d'organitzar la difusió i les informacions respecte al moviment dels EMD. La manera de procedir pot variar d'un sector a l'altre, en funció del context local i dels carismes propis a les parelles encarregades d'aquesta tasca.

B) LA INFORMACIÓ

Aquesta missió serveix per donar uns ensenyaments amb tota claredat i amb tota objectivitat sobre el Moviment, sobre les seves riqueses i les seves exigències.

Es tracta de presentar els EMD, els seus objectius, la seva proposta, els seus mitjans i els seus mètodes recolzant-se en els documents del Moviment, d'indicar qui són avui i com són inserits en l'Església.

Cada sector ha d'organitzar la informació en funció de la realitat local.

C) EL PILOTATGE

És essencial de posar molta atenció a la constitució d'un nou equip. L'equip de base és la cèl·lula orgànica més petita però la més important del Moviment. De la seva vitalitat en depèn tot el Moviment sencer.

Una parella, anomenada "la llar pilot", acompanya el nou equip durant alguns mesos. Li transmet el coneixement, l'esperit i els mètodes del Moviment d'una manera gradual, explicant-li en diferents fases la seva pedagogia. Per fer-ho la llar pilot utilitza els documents específics per a aquest servei.

Al final del pilotatge, s'organitza un cap de setmana de formació per als nous equips, de tal manera que els membres puguin aprofundir el seu coneixement del Moviment, retrobar altres parelles i comprometre-s'hi.

D) LES EXPERIÈNCIES DE CAMÍ

Els equipers, enriquits i sostinguts per la vida del Moviment, són encoratjats a comprometre's en les necessitats de la seva comunitat parroquial al servei de l'Església.

Davant la urgència de la tasca d'evangelització, els Equips de la Mare de Déu han pres consciència de la necessitat de permetre a les parelles sigui descobrir la fe cristiana, sigui recomençar un camí en Església.

Aixó ha donat naixença a moltes iniciatives que vénen a ajudar les parelles que no formen part dels Equips de la Mare de Déu, per tal que es reunixin en grup per a ajudar-se mútuament en la recerca d'una vida compromesa.

Durant alguns mesos, comparteixen la seva vivència i el seu coneixement de la vida cristiana, de la vida conjugal i familiar, com també de la vida d'una comunitat.

Al final de l'experiència, els Equips de la Mare de Déu són presentats al grup, com una opció per aquells qui tenen el desig de continuar formant part d'una comunitat.

X - LA VIDA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU COM A MOVIMENT

Els membres dels equips són convidats a integrar-se i a col·laborar en la vida del Moviment i en les seves estructures, aportant una col·laboració benèvola i lleial.

Més enllà de les reunions d'equips i de les reunions de treball de diversos graus, són organitzades altres activitats més oficials o formals com:

A) LES REUNIONS DE SECTOR, DE REGIÓ, DE SUPER-REGIÓ...

Almenys una vegada a l'any una reunió és organitzada a cada sector, regió o super-regió, per tal de agrupar totes les parelles que tenen responsabilitats específiques en el Moviment. És l'ocasió de pregar junts, de bastir la unitat i la comunió, de proposar les orientacions, de formar, de retrobar els responsables locals del Moviment i d'informar-se de les seves evolucions a nivell regional, nacional i internacional.

B) LES JORNADES DE FORMACIÓ

Les jornades són uns temps importants en la vida dels Equips. El seu objectiu és formar o aprofundir els coneixements de l'esperit i els mètodes del Moviment. Donant als equipiers aquesta ocasió d'aprofundiment de la proposta de vida dels Equips de la Mare de Déu, esdevenen més segurs en els seu compromís, viuen millor el Moviment i es troben amb millor condició per complir les seves responsabilitats.

Les jornades són normalment residencials i duren com a mínim un cap de setmana. Aquests dies passats, immersos en l'atmosfera dels Equips, amb altres parelles que provenen d'equips diferents, són un temps fort de formació, d'amistat i de compartir.

El programa de la jornada consisteix en una successió de temps de pregària, de conferències i d'intercanvis que volen enriquir i millorar la vida de cadascun dels participants.

Les trobades internacional reuneixen regularment els equipiers de diferents països. Aquest període de formació és enriquit pels intercanvis entre parelles de cultures, experiències i ambients diversos.

Les jornades vacances són una combinació de jornades de formació i de vacances. Això crea una ocasió única, per a tota la família, de viure un temps espiritual compartit. El programa inclou activitats per als fills i temps d'esbarjo en família.

C) LES TROBADES INTERNACIONALS

El Moviment organitza unes trobades internacionals a intervals regulars. Són temps forts de pregàries, d'intercanvis i d'orientacions per als Equips de la Mare de Déu en la seva universalitat.

Les "orientacions", per al conjunt de tots els equipers, són les prioritats del Moviment, proposades a partir de l'observació de la realitat i de les necessitats de les parelles.

La trobada és un signe important d'unitat d'esperit, que reuneix milers d'equips del món sencer en un ambient de joia i de lloança a Déu.

XI - LA MISSIÓ

Els Equips de la Mare de Déu són un Moviment que ajuda les parelles membres a ser actives en l'Església i en el món.

El Moviment, com a tal, pot participar en la demanda de l'Església, en la pastoral que ella organitza, especialment amb les parelles i la família.

A) MISSIÓ DEL MOVIMENT

Els Equips de la Mare de Déu tenen una missió específica i directa: ajudar les parelles a viure plenament el seu sacrament de matrimoni.

Tenen, al mateix temps, un objectiu missioner: anunciar al món els valors del matrimoni cristià, per la paraula i pel testimoniatge de vida (*El nou alè*, 1988).

B) MISSIÓ DELS EQUIPIERS

La societat contemporània té particularment necessitat del testimoniatge de les parelles que perseveren en el seu matrimoni, com un signe eloqüent (fins i tot si alguna vegada és difícil de portar) de la nostra condició humana i de l'amor constant de Déu.

JOAN PAU II

Si els Equips de la Mare de Déu no són un planter d'homes i de dones disposats a assumir coratjosament totes les seves responsabilitats en l'Església i en la societat, perden la seva raó de ser.

P. HENRI CAFFAREL

a) Missió en el Moviment

Posar els dons que les llars han rebut de Déu al servei del seu propi equip, del seu sector, de la seva regió:

- participar amb un esforç comú per viure plenament la comunitat i eixamplar l'ajuda mútua;
- sostenir aquells qui responen a la crida al servei i accepten una responsabilitat;
- contribuir a noves iniciatives que són llançades en resposta a les aspiracions creixents de les parelles

No és permès ningú de restar inactiu.

JOAN PAU II, *Christifidelis laici*

b) Missió en l'Església

Els Equips de la Mare de Déu, com a tals, no es comprometen en cap acció conjunta concreta, ja que cada parella ha de descobrir la crida a la qual el Senyor desitja que hi respongui.

Però aquesta llibertat tan àmpliament fecunda en compromisos diversos no ens ha de fer oblidar que el Moviment té un carisma que li és propi i que no pot “sostreure’s als seus semblants” ni a les crides específiques dels bisbes en el camp de la pastoral familiar.

És important també que:

- Els Equips s’obrin a altres ambients socials i es preocupin de les necessitats del seu país, preferentment aquells qui són senyalats per les Esglésies locals.

El nou alè, 1988

- Responguin a la crida de l’Església per a una nova evangelització fundada sobre l’amor humà i la vida de família. Avui l’Església té més necessitat de laics casats rics d’una formació on la fe i la vida es nodreixin mútuament. Les parelles cristianes tenen també un deure missioner i un deure d’ajuda envers les altres parelles, a les que desitgen legítimament comunicar la seva experiència i manifestar que Crist és la font de tota vida conjugal.

JOAN PAU II, 50è aniversari de la Carta

c) Missió en el món

Les parelles són cridades a ser llevat de renovellament no només en l’Església, sinó també en el món, i mostrar a través del seu testimoni que:

- el matrimoni és al servei de l’amor,
- el matrimoni és al servei de la felicitat,
- el matrimoni és al servei de la santedat.

Moltes llars us reconeixeran l’ajuda que els aportareu; la majoria de les parelles tenen avui, en efecte, necessitat de ser ajudades.

PAU VI als EMD, 1976

Per realitzar la seva missió, les parelles del Equips de la Mare de Déu han de sostenir sempre les seves accions per la pregària:

La pregària, ¿no és la força que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que ens llança al servei dels altres? Per ella, els mitjans humans adquireixen la seva plena eficàcia i ella la que continua podent quan els mitjans ja no hi poden fer res.

P. HENRI CAFFAREL

XII - TEXTOS DE REFERÈNCIES

Per a una consulta més profunda:

- **La Carta dels EMD 1947, edició 1972**
- **Què és un Equip de la Mare de Déu, 1977**
- **El nou alè, document EMD, 1988**
- *Els Equips de la Mare de Déu, P. Caffarel, 1988*
- *Henri Caffarel, un home pres per Déu, 1997*
- *La reunió d'equip, 1985*
- *El compartir, 1990*
- *La regla de vida, 1999*
- *Escoltar la Paraula de Déu, 1985*
- *L'oració*
- *La pregària de la llar, 1996*
- *El deure d'asseure's*
- *El recés espiritual, 1982*
- *La responsabilitat en els Equips de la Mare de Déu, 1993*
- *El consiliari, 1993*
- *La llar responsable d'equip, 1978*
- *La llar responsable de sector, 1993*
- *La llar responsable regional*
- *La llar informadora, 1979*
- *La llar pilot*
- *La llar de coordinació, 1994*
- Conferències i editorials del P. Caffarel en les cartes del EMD
- *Els EMD al servei del manament nou*
- *Els EMD de cara a l'ateisme*
- *Reunits en nom de Crist*

Tots aquests documents són disponibles en el Secretariat, mitjançant una participació financera que comprèn el preu de les obres i les despeses d'expedició eventuals.

Annex 1

CARTA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU 1947

EL PERQUÈ DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

Vivim en una època de contrastos. Per una banda, l'adulteri, el divorci, el concubinatge i el neo-maltusianisme triomfen; per l'altra, cada dia són més nombroses les llars que aspiren a una vida íntegrament cristiana. Algunes d'aquestes darreres han fundat els Equips de la Mare de Déu.

Ambicionen arribar fins a l'extrem dels compromisos amb el baptisme.

Volent viure per a Crist, amb Crist i per Crist.

Es donen a ell sense condicions.

Volent servir-lo sense discutir.

El reconeixen cap i Senyor de la seva llar.

Fan del seu Evangeli la norma de la família.

Volent que el seu amor, santificat pel sacrament del matrimoni, sigui:

- una lloança a Déu;
- un testimoni que provi als homes amb evidència que Crist ha salvat l'amor;
- una reparació dels pecats contra el matrimoni.

Volent ser pertot arreu missioners de Crist.

Entregats a l'Església, volent estar sempre a punt de respondre a la crida del seu bisbe i dels seus preveres.

Volent ser competents en la seva professió.

Volent que totes les seves activitats siguin una col·laboració a l'obra de Déu i un servei envers els homes,

Perquè coneixen la seva feblesa i el límit de les seves forces, però no el de la seva bona voluntat;

perquè experimenten cada dia com n'és, de difícil, viure cristianament en un món pagà;

i perquè tenen una fe indefectible en el poder de l'ajuda mútua fraterna.

han decidit formar equip.

Els seus equips no són guarderies d'adults creients, sinó un cos de voluntaris.

Ningú no està obligat a entrar-hi, ni a restar-hi.

Però el qui en forma part ha d'actuar amb tota sinceritat.

SENTIT DE LA DENOMINACIÓ

La paraula EQUIP, preferida a tota altra, implica la idea d'un fi precís, perseguit activament i en comú.

Els Equips es posen sota la protecció de la MARE DE DÉU. Amb això subratllen la seva voluntat de servir-la i afirmen que no hi ha millor guia, per anar vers Déu, que la Verge Maria.

MÍSTICA DELS EQUIPS

Ajuda mútua

1r) No hi ha vida cristiana sense una fe viva. No hi ha fe viva i progressiva sense reflexió. De fet, un gran nombre de cristians casats renuncien a tot esforç d'estudi i de meditació perquè no en reconeixen la importància, per falta de temps, de guia o d'entrenament. Per això la seva fe es manté mediocre i fràgil; el seu coneixement del pensament diví i de l'ensenyament de l'Església és sumari, fragmentari. Coneixen malament els camins de la unió amb Déu. Tenen una idea molt pobra de les realitats familiars: matrimoni, amor, paternitat, educació, etc. Conseqüències: poca vitalitat religiosa, una irradiació molt limitada.

Les llars dels Equips volen reaccionar. Per tant, s'esforcen a fer més profunds els seus coneixements religiosos i a mesurar les exigències de Crist, per tal de conformar-hi tota la seva vida.

Aquest esforç el persegueixen en comú.

2n) No es tracta solament de conèixer Déu i els seus ensenyaments, sinó de trobar-lo. A l'estudi, cal ajuntar-hi l'oració. De la mateixa manera que s'ajuden mútuament a estudiar, s'ajuden mútuament a pregar, en els Equips de la Mare de Déu. Es prega amb els altres. Es prega pels altres.

Us asseguro també que si dos o tres aquí a la terra es posen d'acord per demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo hi sóc enmig d'ells.

(Mt 18, 19-20)

Convençuts de la promesa del Senyor, les llars dels Equips procuren no perdre de vista la presència de Crist entremig d'ells, i practiquen amb alegria i confiança la pregària en comú.

3r) ¿No és il·lusori pretendre ajudar els amics a portar una vida espiritual, si no se'ls ajuda primer a superar les seves preocupacions i dificultats? Per això les llars dels Equips de la Mare de Déu practiquen àmpliament l'ajuda mútua, tant en el pla material com en el pla moral, obeint la gran consigna de sant Pau: *Ajudeu-vos a portar les càrregues els uns als altres, i compliu així la llei de Crist (Ga 6, 2).*

S'esforcen a satisfer la quàdruple exigència de l'amor fratern: **donar, rebre** (es més difícil que donar), **demanar** (és més difícil encara), **saber refusar** (la simplicitat de demanar no pot existir allà on no hi ha la simplicitat de refusar el servei demanat, quan no es pot fer sense una dificultat massa gran). L'ajuda fraterna hauria de procurar aquesta legítima seguretat que tants d'altres esperen del diner.

Testimoniatge

Davant dels primers cristians, dels qui ens diuen els Fets dels Apòstols (4, 32) *Tenien un sol cor i una sola ànima*, els pagans restaven admirats: *Mireu com s'estimen*. I l'admiració portava l'adhesió. La caritat fraterna, al segle xx, ¿hauria perdut el poder d'irradiació i de seducció que tenia en els primers anys de l'Església? Els Equips de la Mare de Déu pensen, avui com llavors, que els que no creuen seran guanyats per a Crist si veuen llars cristianes estimar-se veritablement i ajudar-se mútuament en la recerca de Déu i en el servei dels seus germans. Així l'amor fratern, ultrapassant l'ajuda fraterna, esdevé testimoniatge.

DISCIPLINA DELS EQUIPS

Aquesta mística dels Equips, per a ser vivent i durable, exigeix una regla. Mística i regla, com l'ànima i el cos, no poden subsistir l'una sense l'altra: la mística ha de ser l'ànima de la regla; la regla, el suport i la salvaguarda de la mística.

La regla ha de ser prou lleugera per a no posar traves a la personalitat i a la missió dels esposos; i prou severa per a preservar-la de la feblesa.

L'equip

L'equip es compon de quatre a set llars. Una d'elles n'és responsable. És important no ultrapassar aquest nombre, ja que llavors la intimitat és més difícil de realitzar i perd qualitat.

La reunió mensual

L'amistat resisteix malament una llarga separació. Exigeix el contacte. Per això l'equip es reuneix almenys un cop al mes. L'assistència a la reunió mensual és obligatòria.³

Heus aquí l'esquema d'una reunió mensual:

L'àpat en comú

És de desitjar que la reunió mensual comenci amb un àpat en comú, ara en una llar, ara en una altra (sempre que sigui possible, naturalment). Les persones encara no han inventat res de millor, per a reunir-se i crear lligams. No és a la llar on s'ajunta la família? No és l'àpat eucarístic el que agrupa els fills de Déu? Els Fets dels Apòstols ens expliquen que els primers cristians, *a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor* (Ac 2, 46).

Oració en comú

L'oració en comú és el gran mitjà de fer més profundes les relacions, d'adquirir una ànima comuna, de tenir consciència de la presència de Crist entremig d'ells. Però l'oració només opera tot això quan, suficientment perllongada, ajuda a treure les preocupacions, a fer silenci. S'hi consagra almenys un quart d'hora abans del canvi d'impressions.

³ No cal dir que es pot ser dispensat d'aquesta obligació, com de les altres, en cas d'impediment greu.

Abans de l'oració, les llars posen en comú les seves intencions. Per tal que siguin veritablement adoptades per tots, la seva presentació ha de ser prou detallada i s'ha de veure que interessin pregonament a aquells que les recomanen.

Després es fa memòria, a fi de tenir-les en compte en l'oració, de les intencions actuals de la gran família catòlica (per exemple: cristians perseguits, una missió compromesa, tal esforç d'apostolat, les vocacions sacerdotals, etc.).

Perquè aquesta pregària en comú eixampli els cors i els faci bategar al ritme de l'Església, comprendrà salms, oracions i himnes del breviari i del missal, que seran proposats als equips per mitjà de la Carta mensual.

La segona part de l'oració consistirà en deixar expressar a cadascú en veu alta les reflexions i sentiments que li haurà suggerit el text de l'Esclatúra indicat per la Carta. Convé preveure també un temps de silenci a fi de permetre a cadascú de tenir un contacte més íntim i personal amb Déu.

Participació i posar en comú

En les reunions mensuals s'ha de reservar una estona (pot ser durant l'àpat) per a posar en comú les preocupacions familiars, professionals, cíviques, eclesials, els èxits o fracassos, les descobertes, penes i alegries.

Després de l'oració es dedica un temps a la "participació" sobre les obligacions de la Carta. Cada llar diu, amb tota franquesa, si ha complert durant el mes passat les obligacions que li pertocquen segons la Carta.

És, ja s'entén, un terreny íntim i personal que no estaria bé revelar-lo sota el pretext de l'amistat. En els Equips, es reacciona contra aquesta deshonestat, massa freqüent avui, de llars que no dubten en descobrir a tothom els seus problemes de vida conjugal. Però, feta aquesta reserva, com cau de ple en la línia de la veritable caritat evangèlica la pràctica d'aquesta participació i el recórrer amb tota simplicitat a l'ajuda mútua fraterna! Quantes llars salvades de la mediocritat, fins i tot de la fallida, el dia que ja no es troben soles per a lluitar!

Canvi d'impressions

Les converses que no es prossegueixen en la presència de Déu perillen d'abocar al diletantisme. Llavors es fan malabarismes amb les idees i els cors refusen de posar atenció a les veritats que reclamen una transformació. En els Equips es fa l'esforç per guardar una absoluta lleialtat; tota veritat millor coneguda s'ha d'inscriure en la nostra vida.

Els canvis d'impressions només són fecunds en la mida que es preparen. També els esposos cal que estudiïn junts el tema d'estudi i adrecin per escrit les seves reflexions a la llar designada per dirigir el proper canvi d'impressions, alguns dies abans de la reunió. Aquesta obligació que se'ls imposa de dedicar un temps de reflexió en comú cada mes s'ha demostrat que és molt profitosa per a ells.

L'ajuda mútua en el pla de l'estudi exigeix que el canvi d'impressions sigui preparat per tots, i és encara més necessària en aquest pla que en el pla material, en el qual cadascú tindria escrúpols de rebre sense aportar res als altres.

Els temes del canvi d'impressions no es deixen a la lliure elecció dels equips, sinó que són proporcionats per l'equip responsable. I no en nom d'un autoritarisme arbitrari,

sinó amb el fi d'ajudar les llars a adquirir una visió tan completa com sigui possible del pensament cristià i d'iniciar-se en una autèntica espiritualitat conjugal i familiar.

Els tres primers anys són consagrats als temes fonamentals: l'amor, el matrimoni, l'espiritualitat conjugal.

Després d'aquests tres anys, els equips poden escollir entre diferents temes d'estudi, per als quals se'ls proporcionarà, com per als anteriors, plans de treball, qüestionaris i referències.

No cal dir que els equips poden organitzar reunions suplementàries, sigui per a tenir nous canvis d'impressions o simplement per a fomentar l'amistat.

Obligacions de cada llar

Les llars, com hem vist, vénen a cercar ajuda als Equips. No estan, però, dispensades d'esforç. Per a orientar i recolzar el seu esforç, els Equips demanen:

a) *Fixar-se elles mateixes una regla de vida* (la gran diversitat de famílies no permet de proposar la mateixa a totes). Sense regla de vida molt sovint la fantasia presideix la vida religiosa dels esposos i la fa caòtica. Aquesta regla de vida (no cal dir que cada cònjuge ha de tenir la seva) no és altra cosa sinó la determinació dels esforços que cada un d'ells entén que s'ha d'imposar per respondre millor a la voluntat de Déu damunt seu.

No es tracta de multiplicar les obligacions, sinó de precisar-les, a fi d'afermar la voluntat i d'evitar la deriva. El consell i el control d'un prevere són aconsellades per a preservar-se de la sobrecàrrega o de la facilitat. No hi ha cap obligació de fer conèixer a l'equip la regla de vida adoptada, ni la manera com es compleix. Assenyallem, però, que a algunes persones els ha anat bé de fer arribar la seva ajuda mútua fins a aquest punt.

b) *Resar junts i amb els seus fills una vegada al dia*, en la mida possible, ja que la família com a tal deu culte a Déu, i perquè l'oració en comú té un gran poder.

c) *Resar cada dia l'oració dels Equips de la Mare de Déu*, en unió amb totes les llars del Moviment.

d) *Practicar mensualment el deure d'asseure's*. És l'ocasió, per a cada llar, de fer balanç.

e) *Estudiar entre els esposos el tema de treball mensual* i enviar les seves reflexions per escrit abans de la reunió; assistir a aquesta reunió.

f) *Llegir cada mes l'editorial de la Carta mensual*.

g) *Fer cada any un recés tancat*, de 48 hores com a mínim, marit i muller junts si és possible. Abans del compromís de l'equip, només és obligatori un sol recés.

h) *Donar cada any –com a cotització– el fruit d'una de les seves jornades de treball*, per assegurar la vida material i el progrés de l'agrupació a la qual deuen, en part, el seu enriquiment espiritual.

i) *Anar a trobar i acollir amb cor fratern, quan n'hi hagi ocasió, les llars d'altres equips*.

ESTRUCTURA DELS EQUIPS

La llar responsable d'equip

Una breu fórmula resumeix la seva funció i en subratlla la importància capital: és la responsable de l'amor fratern. És ella la que ha de fer que l'equip sigui un èxit de caritat evangèlica i que cada llar hi trobi l'ajuda que necessita.

Se li recomana vivament la preparació de la reunió mensual amb el consiliari de l'equip.

La llar responsable assegura la unió amb l'equip responsable, i per mitjà d'ell, amb el conjunt dels Equips de la Mare de Déu.

Cada mes adreça al seu "enllaç" la ressenya de les activitats del seu equip. Aquestes ressenyes permeten a la Carta mensual de fer que cada equip es beneficiï amb l'experiència dels altres. Permeten també conèixer, eventualment, l'estat de deixadesa d'un equip; aleshores l'equip responsable pot posar-hi remei. Tot equip que no vol o que no pot jugar net és eliminat. És una disciplina necessària: quantes agrupacions no perillen, ofegades de mica en mica sota els pes de membres inerts que no han estat espurgats a temps!

Quan una llar responsable es veu obligada a eliminar una llar que no observa els compromisos dels Equips, li ha de fer comprendre que, si bé l'interès general reclama la seva separació, l'estimació que se li té no s'ha modificat. Vetllarà per tal que el contacte i els lligams d'amistat continuïn estrets.

La llar responsable és designada per les llars de l'equip en el moment de la seva fundació, i després al final d'un any de treball. La que ha exercit aquesta funció durant l'any transcorregut pot ser novament designada. L'equip responsable es reserva el dret de veto sobre la seva designació.

Aquesta llar responsable d'equip no complirà bé la seva missió si no recorre a l'oració. Per això els dos esposos es comprometen (excepte impediment seriós) a anar a missa una vegada a la setmana i a fer deu minuts d'oració cada dia.

La funció del prevere a l'equip

Cada equip ha d'assegurar-se l'assistència d'un prevere. Tots els plans de treball, en efecte, no poden reemplaçar l'aportació doctrinal i espiritual del prevere, el qual no solament dóna els principis, sinó que, a més, ajuda les llars a cercar-ne l'aplicació a la seva vida. Aquesta col·laboració és profitosa. Preveres i llars aprenen a comprendre's, a estimar-se, a ajudar-se: les grans intencions apostòliques del prevere són adoptades per les llars i el prevere té presents en la seva missa aquestes llars de les que en coneix els esforços, les lluites i els desigs.

Llançament d'un nou equip

Engegar un equip de llars és cosa delicada. Un començament massa ràpid, sense que els objectius i els mètodes hagin estat ben precisats, va a parar gairebé segur a un fracàs. És necessària, doncs, una preparació, un mínim de tres reunions dedicades a la lectura i al comentari de la Carta, sota la direcció d'una "llar pilot". Després d'això, el nou equip formularà la seva demanda d'admissió temporal.

Transcorregut almenys un any, farà la petició de compromís. Si és acceptada, les llars del nou equip, en presència d'una llar representant de l'equip responsable, es comprometran a observar lleialment la Carta dels Equips de la Mare de Déu, en el seu esperit i en la seva lletra.

Admissió d'una nova llar en un equip

La llar nouvinguda ha d'adquirir coneixement de la Carta. Amb l'ajuda de la llar responsable o d'una llar de l'equip, estudia la Carta i després s'exercita progressivament a practicar-ne les obligacions. Després d'un assaig lleial d'un any almenys, demana l'admissió definitiva. Més endavant formula el seu compromís amb l'equip, en ocasió de la renovació de compromís de les altres llars.

Com es pot proporcionar a la llar nou vinguda la formació bàsica adquirida per les llars de l'equip per l'estudi dels temes de base? A la llar responsable li correspon ajudar-la a estudiar els temes fonamentals, i la pot dispensar durant algun temps de contestar als qüestionaris en curs d'estudi a l'equip.

La Carta mensual del Equips

Entre l'equip responsable i els equips, per allunyats que siguin, és necessari un estret contacte. Entre els mateixos equips, un lligam fratern, fet de coneixença recíproca, d'ajuda mútua i de pregària, no és menys important.

La Carta mensual, dirigida a cada llar, estableix i manté aquest doble enllaç, vertical i horitzontal. S'hi troben notícies dels equips, ressenyes de les experiències més interessants, l'editorial que hem mencionat abans, els textos de pregària per a la reunió mensual, informacions, etc.

Llar d'enllaç – Sectors – Regions

Per bé que molt útil, la Carta mensual no és prou suficient perquè els lligams entre l'equip responsable i els equips siguin tan estrets i fecunds com seria de desitjar. Als diferents quadres del Moviment pertany que ho siguin.

Cada equip és confiat a una llar d'enllaç (les llars d'enllaç s'ocupen de tres a cinc equips). A més, els equips estan agrupats en "sectors" i els sectors en "regions". Les llars responsables de sector i les llars regionals tenen la responsabilitat de la bona marxa dels equips que els han estat confiats.

Els contactes freqüents d'aquests diferents quadres amb l'equip responsable els ajuden a transmetre els seus impulsos i a tenir-lo al corrent dels desigs i de les necessitats dels equips. Gràcies a ells, les relacions entre els equips i el centre, en lloc de ser purament administratives, tenen una nota de cordialitat fraterna.

L'equip responsable

Es compon de preveres i de llars. No és únicament un òrgan administratiu, sinó l'òrgan motor de tot aquest gran cos constituït pel conjunt dels equips. La seva missió és de conservar vivent la mística i ferma la disciplina. Els seus membres han de viure prop de Déu en l'oració, i prop dels equips per una atenta amistat.

Per la seva banda, els membres dels Equips han de fer-li costat amb a les seves pregàries i ajudar-lo amb les seves observacions i els seus suggeriments.

Les llars no consideren la seva entrada en els Equips de la Mare de Déu i la seva adhesió a la Carta com un terme, sinó com un punt de partença. La llei de la llar cristiana és la caritat. I com que la caritat no té límit, la caritat no coneix el repòs.

EN LA FESTA DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ
8 desembre 1947
(edició revisada i corregida, maig 1962)

Annex 2

QUÈ ÉS UN EQUIP DE LA MARE DE DÉU

Complement a la Carta fundacional

1976

1. UN PROJECTE

Vine i segueix-me. Aquesta crida, Crist l'adreça a cada un de nosaltres, a cada una de les nostres llars, bo i convidant-nos a obrir-nos cada vegada més al seu amor per tal de donar-ne testimoni allà on ens ha situat.

Unes llars que desitgen respondre a aquesta crida, ben conscients, però, de la seva feblesa i confiant en la gràcia del seu sagrament del matrimoni, i convençuts de l'eficàcia de l'ajuda mútua fraterna i amb tota la fe posada en la promesa de Crist: *On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc enmig d'ells* (Mt 18, 20), decideixen formar equip i demanen a un Moviment que els pugui ajudar: aquest és el projecte comú a totes les llars dels Equips de la Mare de Déu.

2. UN ROSTRE

Un equip de la Mare de Déu és una *comunitat cristiana de llars*.

Una comunitat

Format de cinc a set llars, assistides per un prevere, un equip de la Mare de Déu es constitueix lliurement. Ningú no en forma part per cap mena de pressió externa; ningú no hi roman forçat. Cadascun hi resta en actiu en la fidelitat a l'Esperit Sant.

Els seus membres accepten, en paraules actuals, de jugar el joc de la vida comunitària lleialment, per tal de portar a bon terme el seu projecte comú.

La vida comunitària té les seves lleis, les seves exigències pròpies que s'encarnen en la tria d'un cert nombre d'objectius comuns i de mitjans ben concrets per tal d'avançar vers aquests objectius (cf. part 3a); cada membre fa els seus objectius i la tria de la comunitat bo i participant en les seves activitats.

L'equip, al seu torn, és membre d'una comunitat més extensa: el moviment supranacional dels Equips de la Mare de Déu, del qual accepta compartir plenament la vida.

Una comunitat cristiana

Un equip de la Mare de Déu no és una simple comunitat humana; es reuneix «en el nom de Crist» i vol ajudar els seus membres a progressar en l'amor de Déu i en l'amor al proïsme, per tal de respondre cada cop més bé a la crida de Jesucrist.

Crist ha volgut que una comunitat visible sigui el lloc de l'acolliment i de la posada en pràctica d'aquest amor que ell ens ha comunicat. N'ha aplegat una i li ha promès la seva presència, li ha donat el seu Esperit i li ha confiat de portar al món la seva joiosa bona nova. Aquesta comunitat és l'Església, que és el seu cos i que es posa al servei de la comunitat humana.

Aquesta gran comunitat és formada, al seu torn, per tot de petites comunitats de rostres diversos; tot i que no tenen la seva mateixa estructura, no per això deixen de participar en menor grau en la seva vida –igual com cada cèl·lula participa de la vida de tot el cos– a aquesta vida que és l'amor mateix de Crist envers el Pare i envers tots els homes.

Un equip de la Mare de Déu és una d'aquestes petites comunitats; i com a tal es vol alhora empeltada al Pare, en comunió estreta amb l'Església i plenament oberta al món. La seva crida s'organitzarà en conseqüència, i el prevere, que «fa Crist present com a cap de la comunitat» (Sínode dels Bisbes, 1971), l'ajudarà a no perdre mai de vista la seva veritable finalitat.

Una comunitat de llars

La llar cristiana és, en ella mateixa, una “comunitat cristiana”, però d'una originalitat molt especial.

D'una banda, aquesta comunitat reposa efectivament sobre una realitat humana: el do lliure, total, definitiu i fecund en l'amor que viuen un home i una dona al si del matrimoni. D'una altra banda, aquesta realitat humana esdevé en Crist un sagrament, és a dir, un signe que manifesta l'amor de Déu a la humanitat, l'amor de Crist a l'Església, i en fa participar als esposos.

Per tant, Jesucrist és present d'una manera privilegiada en la comunitat conjugal: el seu amor al Pare i als homes transfigura l'interior de l'amor humà. És per això que aquest amor, viscut cristianament, ja és en ell mateix un testimoni de Déu; i de la seva plenitud en sobreïx l'acció apostòlica de la llar.

L'ajuda mútua al si d'un equip de la Mare de Déu prendrà, doncs, un rostre molt particular: les llars s'ajudaran mútuament a construir-se, en Crist –la construcció d'una llar és una obra permanent–, i a posar el seu amor al servei del Regne.

* * *

L'equip de la Mare de Déu se situa sota la protecció de la Verge Maria. Els seus membres subratllen així la seva convicció que no hi ha cap altra guia millor per arribar a Déu que aquella «que excel·leix entre els petits i pobres de Jahvè que esperen confiadament i reben d'Ell la salvació» (*Lumen gentium* § 55).

3. UN CAMÍ

Per als cristians només hi ha un camí, Jesucrist, la Paraula de Déu encarnada: *Benaurats els qui escolten la paraula de Déu i la guarden* (Lc 11, 28).

Els Equips de la Mare de Déu no imposen als seus membres cap espiritualitat determinada; només volen simplement ajudar-los a comprometre's com a llar en aquest camí traçat per Crist. I per això els proposen:

- unes orientacions de vida,
- uns mitjans concrets d'esforç,
- una vida d'equip.

Orientacions de vida

La gran orientació és la que Crist ens ha vingut a portar: *Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot l'esperit i amb totes les forces... Estimaràs el proïsme com a tu mateix.* (Mc 12, 30-31).

Creure en aquest amor és un afer de tota la vida; els Equips de la Mare de Déu proposen als seus membres d'ajudar-los-hi; i per això els demanen:

- per ajudar-se mútuament a progressar en l'amor de Déu:
 - que destinin en la seva vida un gran lloc a la pregària;
 - que freqüentin regularment la Paraula de Déu i que s'esforcin a viure-la cada dia millor;
 - que aprofundeixin cada dia i constantment els seu coneixement en la fe;
 - que s'apropin sovint als sagraments, especialment a l'eucaristia;
 - que s'esforçin per avançar en el coneixement i en la pràctica de l'ascesi cristiana.
- per ajudar-se mútuament a progressar en l'amor al proïsme:
 - que visquin una autèntica ajuda mútua conjugal –escoltar, dialogar, compartir– en tots els camps, especialment en el camp espiritual;
 - que tinguin la preocupació constant de l'educació humana i cristiana dels fills;
 - que practiquin amplament a la llar l'acolliment i l'hospitalitat;
 - que donin testimoni concret de l'amor de Crist, particularment per mitjà d'un o diversos engatjaments en l'Església o en el món.

Mitjans concrets d'esforç

L'experiència ens demostra que, sense uns quants mitjans d'aplicació precisos, les orientacions de vida corren el risc de convertir-se en lletra morta. Per això, els Equips de la Mare de Déu demanen als seus membres:

- que es proposin una obligació sobre sis mitjans determinats, és allò que anomenem “obligacions”;

- que sol·licitin regularment el control i l'ajuda de l'equip sobre aquests mitjans: és la “participació” de la reunió mensual.

Aquests sis mitjans són els següents:

- 1) “Ecoltar” regularment la Paraula de Déu.
- 2) Arranjar-nos per tenir cada dia una “cita” amb Déu (oració).
- 3) Trobar-se cada dia, conjuntament, marit i muller, per a una pregària conjugal (i, si és possible, familiar).
- 4) Trobar cada mes el temps per a un veritable diàleg conjugal, sota la mirada del Senyor (deure d'asseure's).
- 5) Fixar-se una “regla de vida” i revisar-la cada mes.
- 6) Situar-nos cada any cara a cara amb el Senyor per fer balanç al curs d'un recés de quaranta-vuit hores, pel cap baix, i si és possible tots dos junts o tota la família.

Vida d'equip

L'equip no és cap fi en el mateix; és un mitjà al servei dels seus membres, i que els permetrà:

- de viure un temps fort de pregària en comú i de participació;
- d'ajudar-se mútuament i eficaçment a avançar vers el Senyor i a donar-ne testimoni.

Com en la vida de qualsevol comunitat cristiana, hi podem distingir esquemàticament tres aspectes, tres grans moments en la vida de l'equip:

- amb Crist, l'equip es gira vers el Pare per acollir el seu amor;
- en Crist, l'equip comparteix aquest amor: *La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima* (Ac 4, 32);
- impulsat per l'Esperit de Crist, l'equip envia els seus membres al món per revelar-hi aquest amor.

Aquests tres aspectes són viscuts, primer de tot, en el curs de la reunió mensual. Aquesta reunió comprèn:

- un àpat que és, especialment, el temps de l'amistat;
- una pregària en comú que és el centre i el cim de la reunió i que, de vegades, pot prendre la forma d'una celebració eucarística;
- una “participació” i una “posada en comú”, temps forts de l'ajuda mútua, particularment de l'ajuda mútua espiritual i apostòlica;
- un intercanvi sobre el tema de reflexió del mes que és molt particularment el temps de l'aprofundiment de la fe.

Però la vida de l'equip no es limita a la reunió mensual: la pregària en unió amb els altres membres de l'equip i a les seves intencions, la participació i l'ajuda mútua han de prosseguir tot al llarg del mes, segons la iniciativa de cada equip.

La “llar responsable”, elegida cada any pels membres de l’equip, és la que ha de vetllar perquè tots participin activament en la vida comunitària, de tal manera que l’ajuda mútua sigui ben eficaç, i que cada membre se senti conegut, estimat i pres a càrrec per tota la comunitat.

Per això convidarà cada llar a concretar la seva pertinença als Equips de la Mare de Déu:

- a nivell d’equip:
 - participant en la reunió mensual;
 - preparant aquesta reunió en la pregària i en la reflexió, especialment posant per escrit el fruit d’aquestes reflexions sobre el tema del mes;
- a nivell del Moviment:
 - estant sempre al corrent de la vida del Moviment, particularment llegint la Carta mensual dels Equips (i, d’una manera molt especial, el seu editorial);
 - esforçant-se a viure les orientacions comunes del Moviment i a prendre part en les seves recerques;
 - assistint a les reunions organitzades als diversos nivells; acceptant de participar en la vida del Moviment i en la seva missió apostòlica:
 - pel fet de prendre-hi responsabilitats,
 - pagant la cotització anual, calculada lleialment sobre la base de les rendes;
 - preguntant per les intencions de cada un dels membres del Moviment.

CONCLUSIÓ

Els Equips de la Mare de Déu són un moviment d’espiritualitat conjugal que proposen als seus membres una vida d’equip i uns mitjans concrets per tal d’ajudar-los a progressar com a llar, en l’amor a Déu i al proïsme. Així els preparen al testimoniatge, i la forma de donar-lo que cada llar ha d’escollir. De tal manera que, si bé no són un moviment d’acció, volen ser un moviment de persones actives.

setembre de 1976

Annex 3

EL NOU ALÈ

Quaranta anys després...

1988

1. EL CARISMA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

Fa quaranta anys, quan fou promulgada la Carta dels Equips, ningú no podia preveure les situacions noves que han anat sorgint en el Moviment, en l'Església i en el món. La història canvia, però el carisma de l'Esperit sempre actua per tal d'inspirar en les parelles el servei de l'amor, sota els signes del temps.

La reflexió que us proposem en aquest document té per objectiu ajudar els Equips a trobar una altra vegada uns motius d'encoratjament i unes orientacions per viure les aspiracions dels EMD, amb l'esperança i la vitalitat d'un segon alè.

1.1. Situació actual del Moviment

La voluntat de Déu sobre els EMD a cada moment de la història es descobreix de mica en mica i es comprèn a la llum dels esdeveniments viscuts, com també per la convergència d'idees que s'estableix en la reflexió comuna entre l'Equip Responsable Internacional (ERI) i els responsables de les superregions, i en les necessitats detectades gràcies als contactes amb els responsables de tots els nivells i amb els equips de la base.

El pare Caffarell, en moltes de les seves intervencions, ha fet una crida a un *esforç de fidelitat* però també a un *esforç de creativitat*, en una perspectiva de renovament continu, per tal que els Equips, lluny de ser un simple moviment conservador que manté la fe en l'Església, siguin realment *ferment de renovació*.

Aquest ferment de renovació que els Equips volen ser en l'Església ha d'actuar avui en una conjuntura diferent, la que el pare Caffarell analitzava l'any 1987 amb els responsables de les regions europees. Alguns aspectes del carisma fundacional no han estat encara desenvolupats a fons perquè, ara fa quaranta anys, no van ser captats amb tota la claredat necessària.

Constatem, per exemple, que:

- **El primer aspecte** que no ha estat prou ben explicat en la pedagogia del Moviment és que *l'amor tot sol no és l'únic factor de perfecció* per a la parella: cal també *l'abnegació*, i una abnegació que no estigui inspirada per l'amor, no pot tenir el seu veritable sentit.
- **El segon aspecte** és que el Moviment no ha aprofundit prou el sentit humà i el sentit cristià de la sexualitat i que, per tant, no ha ajudat les parelles a

comprendre i a viure la *dimensió sexual de l'espiritualitat conjugal*. Per això, les exigències morals semblen de vegades inacceptables i les transgressions troben fàcilment una justificació. Hi ha unes urgències en aquest terreny, sobretot per a un moviment d'Església.

- **El tercer aspecte** és la importància de la missió dels EMD en l'Església *com a moviment de parelles*. Al començament va ser com una petita revolució, però encara continua essent avui dia una novetat. Hem d'ajudar l'Església a revisar la seva visió de l'home, la seva teologia i la seva mística de la parella, cim de la creació: *els creà home i dona*.

Hi ha altres coses que no es podrien preveure, ara fa quaranta anys, i que només el curs del temps ha posat en evidència: la necessitat de donar a a majoria de les parelles joves una formació cristiana de base, d'acompanyar aquells qui volen anar "més lluny", d'ajudar també a integrar en la vida de la parella el treball de la dona i la prova de l'atur, d'ajudar les parelles a ben envellir, a ben morir i a viure llur viduïtat.

Finalment, caldria explotar millor la riquesa d'una internacionalitat creixent, tot mirant que aquesta no sigui mai un perjudici per a la unitat del moviment.

1.2. Situació actual de l'Església

L'Església està també en un moment decisiu de la història. Del Concili (1965) ençà, l'Església, poble de Déu en marxa, ha volgut prendre un engatjament més positiu de cara al món i en el món. Res d'humà no pot ser estrany a una Església la vocació de la qual és ser el "germen del Regnat de Déu", partint d'unes realitats concretes de la vida dels homes.

L'Església ha expressat la voluntat d'assumir una opció preferencial a favor dels pobres i dels joves, d'interrogar-se davant una societat materialista que va a la recerca de misticismes dubtosos, de viure les tensions d'un pluralisme difícil, de cercar camins per a una nova evangelització que abraçi l'home en la seva integritat.

A cada època, l'Esperit Sant de Déu suscita uns carismes determinats que fan néixer ordes religiosos i moviments que responen a les necessitats de les noves generacions.

Avui dia no és gens exagerat pensar que la nova evangelització de les realitats terrenes serà creïble només gràcies al *signe de l'amor*, que és el que té el més gran poder d'irradiació i de testimoniatge: *l'amor conjugal, l'amor de la família, l'amor viscut en petites comunitats cristianes*. Aquest és el servei, la missió que l'Església exigeix urgentment als EMD. Sense aquest amor dels laics casats, sense aquestes famílies que han après a compartir, sense aquestes comunitats de parelles unides per la fe, com ara les dels Equips, l'Església difícilment podrà convèncer el nostre món que l'Evangelí és una crida a l'amor i que aquest amor pot ser realment viscut.

1.3. Situació actual del món

Quan es descriu la situació del món des d'un punt de vista espiritual, sent fàcilment la temptació de no veure sinó les mancances, les ferides, els estats de pecat. Això no obstant, malgrat tots aquests signes negatius, sabem que l'Església de Déu treballa, que el Senyor és amb nosaltres fins a la fi dels temps, cosa que ens incita a reconèixer també els signes d'esperança, els signes de la gràcia.

L'individualisme creixent, la violència que esquinça la gran família humana i que és present en totes les relacions, la incapacitat de sostenir un llarg esforç, la facilitat d'alliberar-se de tot rigor moral objectiu, la por de comprometre's a una fidelitat duradora, la banalització de la sexualitat..., tot això existeix i afecta profundament la parella. Però la recerca de nous valors d'autenticitat i de coherència, el desig de pacificació interior i exterior, la més gran riquesa de les relacions interpersonals en la parella, entre pares i fills, el retorn a la natura sense manipulacions, tot això també existeix i s'afirma com més va més.

El món es presenta amb totes les potencialitats creades per Déu, i nosaltres les descobrim, barrejades evidentment amb la presència del pecat: és per això que sentim vivament la *necessitat d'una nova reconciliació* en cada situació històrica.

2. LA BONA NOVA DEL MATRIMONI

Les parelles cristianes d'avui han de tenir la possibilitat de rebre, de debò, la "bona nova" en allò que concerneix aquesta relació discutida i fràgil de l'amor conjugal.

Aquesta "bona nova" ens ensenya que el sagrament del matrimoni està *al servei de l'amor, al servei de la felicitat i al servei de la santedat*. És només en el matrimoni sagrament que podem satisfer la doble aspiració humana a l'amor i a la felicitat, i respondre a aquesta aspiració inscrita en el cor de l'home però que no sempre es percep: *la crida a la santedat*.

Els Equips volen ser un camí que duu a la descoberta de les riqueses del sagrament del matrimoni i de la profunda comunió de la parella. Ens sembla que és aquest precisament l'anunci del qual té tanta necessitat el món actual. El Senyor espera que nosaltres el proclamem dient-ho i demostrant-ho.

2.1. El matrimoni al servei de l'amor

Déu creà l'home a imatge seva, a imatge de Déu el creà: els creà home i dona (Gn 1, 27).

L'home i la dona són de la mateixa naturalesa, però segons unes modalitats diferents que són complementàries, cosa que fa que, en unir-se formin un sol ésser, la parella. Aquesta convicció engendra una *actitud de lloança* envers Déu, qui ha fet l'amor humà; una *actitud d'humilitat* a l'ensens davant la necessitat que es té de l'altre per sentir-se ell; una *actitud voluntària, la fidelitat*, per fer dels dos una sola carn.

En aquesta realitat de parella, es percep tota la riquesa de la sexualitat volguda i creada per Déu. A partir d'aquí, és important que les llars cristianes s'adonin de la qualitat humana i cristiana de la seva relació sexual i se'n facin conscients. L'espiritualitat cristiana és una espiritualitat encarnada. L'espiritualitat conjugal rep l'especificitat del caràcter sexual inscrit en el sagrament del matrimoni.

2.2. El matrimoni al servei de la felicitat

El sagrament del matrimoni ens ajuda a viure durant els períodes de crisi i de soledat. Crisis que són necessàries per créixer en l'amor, crisis que posen la nostra creativitat a prova i que menen a unes situacions noves i a uns comportaments nous. Les crisis són un

element positiu, si la parella arriba a discernir la voluntat de Déu en aquest moment de la seva vida.

Cercar el bé de l'altre en la seva professió, en la seva maternitat-paternitat, en el seu equilibri psicològic; preocupar-se per la felicitat de l'altre, fins i tot en la seva vida sexual; descobrir que la reconciliació no és resignació, sinó possibilitat d'un nou trobament; viure en una actitud de donació, decidir de continuar essent uns enamorats... Lluny de limitar-nos o contrariar-nos, aquestes actituds, al contrari, ens obren a l'altre i als altres, ens obren a la felicitat.

2.3. El matrimoni al servei de la santedat

Els cristians casats són cridats a la santedat. Per a ells no es tracta d'un simple crida individual, encara que la persona conservi sempre alguna cosa d'irreductible i d'incomunicable, sinó d'un camí que cal recórrer en parella. Heus ací la gran descoberta de l'espiritualitat conjugal: els dos amors, l'amor conjugal i l'amor de Déu, no s'exclouen, sinó que es poden conjugar i totes les exigències de la vida cristiana poden ser viscudes en parella.

La saviesa en el matrimoni consisteix a aprendre a viure en una actitud de "per a tu" i no de "per a mi". La comunió sorgeix d'aquest flux recíproc del do i de l'acolliment, i és aquesta la forma d'unitat més completa que es pot donar en la parella, car ve donada per la unitat dels dos en Crist. La comunió no és solament el punt culminant de l'amor conjugal; és també el gran do que la parella pot oferir. La fecunditat i l'educació, l'hospitalitat i l'amistat, el treball i el compromís són les manifestacions d'aquest impuls irresistible de tota comunió a convertir-se en dons.

La parella cristiana que coneix aquest estat de gràcia conjugal, que es nodreix de la Paraula de Déu i del Pa de Vida, participa realment de la vida eucarística. Fa de tota la seva vida, "una hòstia santa". Marit i muller són dignes, "sagrament" de l'amor de Déu l'un per a l'altre i conjuntament per als seus fills i per al món.

3. MOVIMENT D'ESPIRITUALITAT CONJUGAL I D'AJUT MUTU ENTRE LES LLARS

Descobrir la presència del Senyor en el cor de tota parella casada i de caritat fraterna envers les altres llars: heus ací allò que proposen els EMD, heus ací com volen donar gràcies a Déu i donar-ne testimoniatge en el món. Aquesta nova manera de viure en parella no és necessàriament massa diferent de com era fins ara, només que la vida s'acompleix amb més força, més lluminositat i més esperança. Les parelles, conscients de la seva pròpia feblesa i de les dificultats que troben, decideixen de formar equip i de constituir una comunitat de fe per fer junts un camí de conversió, recolzant-se els uns en els altres.

L'ajut mutu es viu en una amistat creixent, en una posada en comú profunda de la pròpia vida, en la participació dels mitjans concrets d'esforç, a fi d'anar a l'encontre de la voluntat de Déu, de descobrir la veritat sobre nosaltres mateixos, tot vivint en unitat i comunió.

El mot 'comunió' ja indica que no és tracta pas d'assolir un graó determinat de perfecció, sinó que cada parella, en unió amb les altres parelles, s'integra en un procés

vivent i dinàmic que tendeix a reconciliar allò que és inacabat, a acomplir una tasca comuna en l'amor fratern que ens uneix al Crist.

L'espiritualitat conjugal està centrada en la parella, però no deixa de banda la dimensió familiar. Els fills han estat cridats a una comunitat de vida en l'amor dels seus pares, i la família es concep en aquesta perspectiva de comunitat i de participació.

La pedagogia que les parelles proven d'assimilar en la seva vida d'equip, aprende a dialogar, a respectar l'altre i a posar en comú, fa que es tendeixi a adoptar un estil particular d'educació que s'esforça a "deixar ser" cada fill, a ajudar-lo a assolir la seva plena maduresa, a realitzar amb ell l'experiència d'una fe, l'encontre personal amb Crist.

Es pot esperar així que els fills arribin a ser "ells mateixos", que entrin en relació amb els altres en una actitud de llibertat i de solidaritat, que assumeixin els seus compromisos envers la societat, que visquin, en fi, els valors del matrimoni cristià gràcies a la paraula i al testimoni dels seus pares.

D'altra banda, els EMD són un moviment de laics que s'adreça a *parelles unides pel sacrament del matrimoni*, l'animació i la dinàmica del qual depenen de l'esperit al servei de les mateixes parelles. Aquesta responsabilitat es viu en estreta comunitat amb els preveres, consiliaris dels equips, de manera que cada un d'aquests dos sacraments, el del matrimoni i el de l'orde sacerdotal, fa transparentar als ulls del món el rostre de Déu que li és específic.

3.1. Una escola de formació permanent

Els EMD són una escola de formació per a les llars. No es tracta solament d'aprofundir els coneixements de la nostra fe, sinó de practicar el discerniment humà i cristià, que fa actuar tant la raó com el cor, a la recerca d'una coherència més estreta entre la fe i la vida.

Aquest discerniment es nodreix de diverses fonts: l'estudi del "tema" en parella i en equip, la lectura dels documents del moviment, les sessions de formació, els recessos, l'aprofundiment de les orientacions periòdiques proposades pel moviment. Aquesta formació és una recerca personal, conjugal i comunitària que cal viure amb la freqüentació dels sacraments i molt especialment de l'eucaristia, en una obertura progressiva a la pregària, en l'escolta de la paraula de Déu i la lectura atenta dels signes del temps.

Aquesta formació ens interpel·la, ens ajuda a interpretar el disseny de Déu sobre la nostra llar i ens mena a conformar la nostra vida conjugal, familiar i professional als valors de l'Evangeli. Fer comprendre el sentit cristià del treball de l'home i de la dona en el pla de Déu, no dissociar de cap manera les exigències de la moral privada de les de la moral social, són d'altres objectius que cal perseguir.

3.2. Mitjans concrets d'esforç

L'amor és una decisió que la parella renova cada dia. Aquesta decisió es viu com una adhesió del cor i es realitza en un esforç de voluntat. Els Equips ofereixen uns mitjans concrets per ajudar les parelles a nodrir aquest amor, a sostenir aquesta decisió i a prosseguir el seu camí de conversió.

Aquest mitjans no són unes coses que cal fer, sinó unes actituds que cal desvetllar i assimilar. Les actituds no es poden comptabilitzar; es tracta de tot un procés pel qual la vida s'orienta de mica en mica vers una direcció determinada: la de la voluntat del Senyor.

Cal entendre aquests mitjans com a procediments d'interiorització i d'unificació de la vida. La manera com han estat formulats, en l'infinitiu i no en l'imperatiu, ens permet de copsar l'esperit en el qual han estat proposats.

Aquests mitjans, recordem-ho, són els següents:

1. escoltar amb assiduitat la Paraula de Déu;
2. reservar cada dia una estona destinada a un veritable trobament amb el Senyor (oració);
3. retrobar-se cada dia, marit i muller, en una pregària conjugal (i, si és possible, familiar);
4. reservar-se cada mes el temps que calgui per a un veritable diàleg conjugal sota la mirada de Déu (deure d'asseure's);
5. fixar-se una "regla de vida" que és una invitació a treballar per a la unificació de la personalitat i a trobar la veritat sobre allò que som;
6. prendre cada any un temps per posar-se davant el Senyor –sempre que sigui possible, tots dos junts– en un recés que ens permeti de reflexionar i d'organitzar la nostra vida en la seva presència.

Maria dona el seu nom als Equips perquè és la més bona guia per aquests camins d'unió amb Déu, per la seva actitud d'escolta i d'humilitat, nodrida de la paraula i de la vida de Crist.

Les llars practiquen aquests mitjans tenint en compte les línies mestres:

- **Gradualitat.** El Senyor ens pren allà on som. No es tracta de saltar-se les etapes i de forçar els temps; es tracta de voler progressar a partir de la situació en la qual es troba cadascú.
- **Personalització.** El mateix ritme no és possible per a tots, ja que el camí és, alhora, personal i propi de la parella. Els mitjans concrets no poden descoratjar-nos, sinó tot el contrari, han d'inspirar-nos i d'ajudar-nos al llarg de la nostra vida.
- **Esforç.** Així com no hi ha amor sense un moment de trobada, ni oració sense un moment fort d'escolta i de diàleg, tampoc no hi ha conversió personal i en parella sense la decisió de deixar que els nostres desigs de progrés massa difusos es concretin en accions ben determinades que canviaran la nostra vida i ens construiran de mica en mica.

3.3. Les etapes de la marxa dels Equips

Els EMD ofereixen a les llars un camí que els dona, en cada etapa de la seva vida, els mitjans adequats per poder fer una veritable trobada amb el Senyor i per poder comprometre's a seguir-lo.

Aquest camí es fa sempre en equip, comunitat de vida cristiana, un equip de set llars i un prevere. El prevere, que realment forma part de l'equip, però d'una manera diferent, fa esdevenir Crist present com a cap de la comunitat. Els Equips s'enriqueixen gràcies a l'encontre de dos sacraments: l'orde i el matrimoni. Allà on la manca de preveres pot ser un fre per a la formació de nous equips, es poden preparar unes llars per tal que compleixin una funció d'acompanyament. Les etapes d'aquesta marxa, que pot durar tota la vida, no són exemptes de les dificultats que comporta la vida en comú. Per això convé de viure-les amb joia, coratge i realisme.

Aquestes etapes són les següents:

Iniciació

Avui dia, cal partir d'una realitat diferent, la manca de formació cristiana que requereix una catequesi d'iniciació en el terreny conjugal i comunitari, a més de la formació pròpiament religiosa. Al final d'aquesta iniciació, les parelles podran triar el camí que més els convingui: els EMD o un altre moviment de matrimonis.

Pilotatge

La formació específica en l'espiritualitat conjugal i en els mètodes fonamentals dels EMD s'acompleix amb l'ajut d'una llar pilot. Cal que el pilotatge segueixi un esquema de base comú a tot el Moviment, a fi de garantir que els EMD, en tant que moviment supranacional, es desenvolupin sobre les mateixes bases.

Després del pilotatge, una sessió de formació entre equips ajudarà a consolidar, juntament amb altres llars, allò que s'ha après i assimilat.

Vida en equip

- a) Després d'aquesta tasca, és necessari descobrir el sentit profund de l'espiritualitat conjugal, gràcies a l'estudi de temes que facin referència a l'amor conjugal, a Crist i a l'Església.
- b) Cada equip pot triar els temes d'estudi que li convinguin més entre els que han estat preparats pel Moviment o altres, tot respectant l'especificitat dels Equips de la Mare de Déu.

La participació de les llars en les sessions de formació organitzades pel Moviment és necessària del tot per comprendre més bé el sentit universal dels EMD, a imatge de l'Església i, també, la importància de la seva missió en el món.

- c) Amb l'edat i l'experiència, les parelles, o si més no algunes, pot ser que aspirin a una marxa més exigent que no es limiti a un nou tema d'estudi, sinó que es tradueixi en un mètode progressiu de revisió de vida, un nou aprofundiment en la pregària o un engatjament més extens i intens. El Moviment hauria d'ajudar-los a trobar o a seguir unes vies complementàries a la marxa del seu equip.

Aquestes etapes no esgoten les possibilitats d'una vida de parella inspirada per l'Esperit. Constitueixen el punt de partida d'un creixement que, com la caritat, no té límits.

4. VIURE EN COMUNITAT PER TAL DE RESPONDRE A UNA VOCACIÓ I DE REALITZAR UNA MISSIÓ

Sigui quin sigui l'estadi d'evolució espiritual de la parella, cadascuna s'esforça a aprendre a viure en comunió en aquesta petita comunitat de fe que és l'equip. No es tracta, per tant, de recloure's en un mateix, ja que inevitablement tota comunió tendeix a transformar-se en do per als altres. Els EMD són un moviment d'espiritualitat, i una veritable espiritualitat implica que es comparteixi allò que ha rebut gratuïtament.

Aquest do que el Moviment ha d'oferir a l'Església i al món consisteix a participar en la construcció del Regne de Déu, fonamentant-se sobre una nova imatge de la parella.

No tenen vi, deia Maria en les noces de Canà, i amb la seva profunda intuïció anava així al davant de la intervenció salvadora de Crist.

Avui dia manca encara tota mena de "vi" a les noces de la terra.

Els EMD han d'estar sensibilitzats davant aquestes mancances, de vegades tàcites, de vegades explícites, materials o espirituals, a fi de tenir els ulls ben oberts a les grans qüestions del nostre temps, a fi d'estar ben atents a les situacions de sofriment en el terreny conjugal i a fi d'estar a punt per col·laborar amb altres moviments en aquest aspecte.

Els Equips tenen un objectiu específic directe: ajudar les parelles a viure plenament el seu sacrament del matrimoni. Alhora tenen un objectiu missioner: anunciar al món, per la paraula i pel testimoniatge de vida, els valors del matrimoni cristià.

Sobre quin punt farem recaure els nostres esforços aquests pròxims anys?

4.1. En el Moviment

En l'impuls del segon alè, hauríem de participar en un esforç comú per viure plenament l'ajut mutu i la comunitat de l'equip. Hem parlat abans dels "mitjans concrets d'esforç" tot presentant-los com unes actituds que cal assimilar. Cal no oblidar que només són uns mitjans.

La vida cristiana personal i en parella és una conquesta de cada dia i per aixó els EMD proposen uns punts a escollir que afavoreixen el progrés espiritual. Però no hem de perdre de vista que l'Esperit d'amor és l'única llei. Pertoca a cadascú i a cada parella comprovar-ho en els temps forts de la seva història.

D'altra banda, la creativitat ha de permetre d'evitar els camins perniciosos de l'hàbit i la rutina que inviten a alliberar-se de qualsevol obligació en l'equip, el risc és molt gran, a força de viure en conjunt, de saber-se entre amics, i excusar-se per endavant d'un avanç forçat de vegades més que volgut, de negligir la responsabilitat personal i de parella en l'engatjament cristià.

Hi ha un altre *esforç de creativitat* que cal fer. En les etapes d'aquesta marxa, ens trobem amb unes necessitats que encara no han trobat la resposta adequada.

D'altra banda, els "pre-equips": sembla convenient que cada país els desenvolupi segons les seves necessitats i les característiques de les joves parelles, a condició

d'intercanviar les experiències internacionals que hom pugui fer. D'altra banda, les modalitats d'un "engatjament més intens" encara no s'han desenvolupat.

Siguem innovadors i compartim, en sentit de l'ajut mutu, aquestes experiències que volen anar "més lluny", per tal que el Moviment pugui respondre a una aspiració real sense que les parelles sentin la necessitat d'anar-les a cercar a fora.

El nostre Moviment ha tingut sempre la preocupació de donar uns elements de referència i de discerniment per a la formació de les llars. Tot i restant responsables i lliures, han de ser sostingudes en la seva recerca per comprendre la Paraula de Déu de cara als signes dels temps. Això exigeix una formació permanent i una recerca actualitzada per tal d'expressar les realitats de la fe en un llenguatge accessible.

D'altra banda, cadascú ha de ser també conscient de la importància de la missió de les llars que accepten unes responsabilitats en el Moviment, en un esperit d'animació i de servei, i donar-los suport.

4.2. En l'Església

Es diu sovint dels EMD que constitueixen un moviment de gent activa i no d'acció, en el sentit que cada parella, beneficiària d'àmplies possibilitats de proveir-se de recursos espirituals, determina allò que el Senyor espera d'ella. També es diu que cadascú serà missioner allà on es trobi segons les seves opcions personals.

És veritat, subratllem-ho, que els Equips, com a tals, no es comprometen a una acció de conjunt determinada, ja que cada parella ha de descobrir la crida a la qual el Senyor vol que respongui. Però aquesta llibertat fecunda d'engatjaments no ens ha de fer oblidar que el Moviment té un carisma que li és propi i que no pot "apartar-se als seus consemblants" ni de les crides específiques dels bisbes en el terreny de la pastoral familiar.

És important també que els Equips s'obrin a altres ambients socials i que es preocupin de les necessitats dels seus països, especialment aquelles que assenyalen les mateixes esglésies locals.

Esmentem alguns camps d'acció de la pastoral familiar en què la urgència es fa sentir més:

- acompanyar els Equips de joves;
- preparar els promesos per al matrimoni;
- caminar juntament amb joves parelles casades;
- ajudar les parelles en dificultats i els divorciats que es tornen a casar;
- tenir la preocupació d'estar al costat dels joves que cohabiten.

Nosaltres no podem, perquè ens podria portar a unes confusions molt greus, integrar aquestes darreres parelles als EMD, però podem considerar i projectar algunes estructures paral·leles al servei de les quals es podrien posar les parelles dels Equips.

4.3. En el món

Per respondre alhora a la nostra vocació i a allò que espera el món actual, ens cal practicar i proclamar tres coses:

- a. El matrimoni és al *servei de l'amor*. Si el matrimoni es troba en crisi és, sobretot, perquè ja no es creu veritablement en aquest vincle entre l'amor i el matrimoni. Nosaltres hi creiem i per això hem decidit d'estimar-nos tota la vida.
- b. El matrimoni és al *servei de la felicitat*. En un món insegur i angoixat on parlar de felicitat sembla una cosa insòlita, hem de viure la vida conjugal i fer-la aparèixer com un camí de felicitat mitjançant les nostres actituds i donant testimoniatge dels mètodes que ens ajuden a dinamitzar aquesta felicitat.
- c. El matrimoni és al *servei de la santedat*. Aquesta és, sens dubte, la vocació més específica dels EMD: no solament cridar els laics i la gent casada a la santedat sinó afirmar que la sexualitat humana pot ser un camí de santedat. En l'Església, aquesta via és una cosa nova i en el món gairebé revolucionària... La perspectiva del NOU ALÈ ens proposa d'evangelitzar la sexualitat, és a dir, d'aprendre a dominar-la, a domesticar-la i a viure-la segons el pla de Déu, per tal que es posi al servei del Regne de Déu.

Estimats amics, aquesta llavor que hem sembrat a Lorda, als peus de Maria, s'ha de desenvolupar, d'obrir-se camí, créixer, donar fruit igual com l'Infant que ella ha portat a les seves entranyes i ha esdevingut un Home, l'Home de la salvació. Per això, ens calen temps i cura, esperança o paciència, i ens cal també un cor obert a l'Esperit, a l'inesperat de Déu.

Confiam a Maria aquest impuls del NOU ALÈ, per tal que ella meni els Equips allà on el senyor els espera en la construcció del seu Regne.

EQUIP RESPONSABLE INTERNACIONAL
DELS EMD

Annex 4

APROVACIÓ DEL CARDENAL FELTIN 1960

Testimoni dels inicis dels Equips de la Mare de Déu, a França i arreu del món, i estant al corrent de l'expansió espiritual de les llars que s'hi adhereixen, estic molt content de tenir l'ocasió d'expressar els meus pensaments pel que fa a aquesta Moviment.

Com a bisbe del lloc des de la seva fundació, i després d'haver estudiat els Estatuts que se m'han entregat, tinc l'alegria de declarar a l'Equip Responsable del Moviment que els aprovo. Aquests Estatuts són el fruit d'una llarga experiència que ha demostrat com un quadre administratiu, a la vegada ferm i lleuger, ha afavorit el procés de la caritat i la irradiació de les llars.

Per tant, que tots romanguin fidels a la inspiració original i a les característiques del Moviment: espiritualitat, supranacionalitat, caràcter laic.

1. Els Equips de la Mare de Déu són, i han de romandre, un moviment de formació espiritual.

La seva raó de ser és la de fer descobrir als seus membres les exigències i la grandesa de la seva vocació de batejats i d'ajudar-los, per mitjà dels estatuts i del marc general del Moviment, a «tendir cap a la perfecció de la vida cristiana en el si de la seva vida conjugal i familiar», segons els termes del discurs que Joan XXIII va dirigir, durant el darrer mes de maig, als milers de llars pelegrines del Moviment.

Escola de perfecció, els Equips de la Mare de Déu no es poden classificar ni entre els moviments d'Acció Catòlica, ni entre els moviments familiars. Els EMD han d'ambicionar ser, en justícia, un planter de militants que, d'acord amb la seva pròpia vocació, participin: molts en la vida de l'Acció Catòlica i ens les diferents obres aprovades per la jerarquia, o bé es comprometran en diferents obres temporals amb la preocupació d'aportar el seu testimoniatge de cristians i de contribuir a l'establiment d'un ordre social d'acord amb els ensenyaments de l'Església.

2. El seu objectiu de formació espiritual justifica l'ideal de supranacionalitat dels Equips de la Mare de Déu. No hi ha fronteres per a la vida espiritual i aquesta gran fraternitat espiritual i supranacional de llars en un moviment únic, implantat en més de vint nacions, és un preciós testimoniatge en la cristiandat així com una gran esperança.

Aquesta supranacionalitat, per a no ser un esquer i mantenir-se en el nivell de la caritat de Crist, exigeix a la vegada una direcció forta i un esperit lleial de disciplina per part dels quadres directius i dels membres dels Equips; altrament, el Moviment es faria dèbil enfront de la temptació que amenaça tot moviment espiritual de dirigir-se cap a objectius d'acció. Cedir a aquesta temptació fóra, per als Equips de la Mare de Déu, negar la seva raó d'ésser.

3. És una feliç idea que tots els graus de la responsabilitat dirigent siguin assumits per laics.

Aquesta idea està en consonància amb la promoció del laïcat propugnada amb vigor per la Santa Seu des de fa trenta anys. El consiliari que, segons els estatuts, assisteix la llar responsable de sector, té la doble missió d'aportar a les llars animació i consells espirituals i d'assegurar-ne l'enllaç amb el bisbe de la diòcesi.

L'Equip Responsable Internacional del moviment, donada la responsabilitat doctrinal i espiritual que impliquen les seves funcions, té com a responsable un consiliari designat pel cardenal arquebisbe de París. Fins ara, aquest paper l'ha detentat el P. Caffarel, fundador dels Equips de la Mare de Déu. L'aprovació que donem als Estatuts és l'ocasió de confirmar el P. Caffarel en les seves funcions i de comunicar-li, a més, la nostra total aprovació a l'impuls espiritual i doctrinal que ell imprimeix als Equips de la Mare de Déu, així com la saviesa amb què, tant ell com els seus col·laboradors, condueixen aquests equips en un esperit d'absoluta docilitat i fidelitat als bisbes i a la Santa Seu, esperit que mai no s'ha desmentit.

Aprovació donada a París
25 març 1960

signat: MAURICIO CARDENAL FELTIN
ARQUEBISBE DE PARÍS

Annex 5

DECRET DE RECONeixEMENT 1992

Desitjosos de viure en plenitud la seva vocació de batejats en el matrimoni, algunes parelles guiades pel P. Henri Caffarel van donar vida, el 1938 a París, als Equips de la Mare de Déu.

Tanmateix, l'enllestiment de la *Carta dels Equips de la Mare de Déu*, el 8 de desembre de 1947, constitueix l'acta de fundació del Moviment.

En la Carta, les parelles aleshores responsables, guiades pel P. Caffarel, afirmaven la seva voluntat

- «d'arribar fins a l'extrem dels compromisos del seu baptisme»;
- de donar-se a Crist «sense condicions»;
- de «servir-lo sense discutir»;
- de fer «del seu Evangeli la norma de la seva família»;
- de voler que el seu amor, «santificat pel sagrament del matrimoni, sigui una lloança a Déu, un testimoni que provi als homes amb evidència que Crist ha salvat l'amor, una reparació pels pecats contra el matrimoni».

- Volen ser pertot arreu missioners de Crist;
- entregats a l'Església, volen estar sempre a punt de respondre a la crida del seu bisbe i dels seus preveres;
- volen ser competents en la seva professió;
- volen que totes les seves activitats siguin una col·laboració a l'obra de Déu i un servei envers els homes.

- Perquè coneixen la seva feblesa i el límit de les seves forces, però no el e la seva bona voluntat;
- perquè experimenten cada dia com n'és, de difícil, viure cristianament en un món pagà;
- i perquè tenen una fe indefectible en el poder de l'ajuda mútua fraterna;
- **han decidit formar equip.»**

Els Equips de la Mare de Déu, que són posats sota la protecció de la Mare de Déu – perquè «no hi ha millor guia, per anar vers Déu, que la Verge Maria»–, volen ser un moviment d'espiritualitat agrupant parelles que pretenen caminar vers la santedat en i pel matrimoni, gràcies a la realització en la seva vida de parella d'una «espiritualitat conjugal», amb l'ajuda d'un equip.

Al llarg d'aquests darrers anys, la necessitat urgent de la renovació de les famílies i de les parelles cristianes, profèticament reconeguda pel P. Caffarel i les parelles iniciadores

del Moviment i confirmada amb força pel Concili Vaticà II, ha anat creixent. Com també la necessitat de suport d'un equip, de l'encoratjament rebut en el canvi d'impressions amb parelles que comparetixen els mateixos ideals i el constant ressorgiment espiritual al si d'un Moviment, esdevenen cada vegada més indispensables.

Durant la seva història, els Equips de la Mare de Déu, gràcies a la seva expansió en molts països de tots els continents i als fruits de santedat madurats en la vida de les llars que els componen, han cercat de respondre a aquestes necessitats. La qualitat espiritual i la força apostòlica del Moviment han donat i prometen de desenvolupar una aportació considerable per a la renovació del matrimoni en el món.

Considerant els Equips de la Mare de Déu un do per a l'Església i per al món, molts bisbes han donat suport a la seva petició de reconeixement com a associació de fidels de dret privat, presentada al Consell Pontifici per als Laics el 19 de setembre de 1990 pels responsables del Moviment.

Havent estudiat acuradament el projecte dels estatuts sotmesos a l'aprovació i rebut l'acord de Sa Santedat Joan Pau II durant l'audiència donada el 26 de març a S. Em. el cardenal Eduardo Pironio, el Consell Pontifici per als Laics reconeix els Equips de la Mare de Déu com a associació de fidels de dret privat, segons les normes dels canons 298-311 i 321-329 i n'aprova els estatuts *ad experimentum* per un període de cinc anys.

Que aquest reconeixement oficial pugui afermar més el lligam de fidelitat a l'Església i al seu Magisteri, el qual, des del seu oirgen, ha caracteritzat el Moviment. Que Maria, Mare de Déu i Mare de tota llar cristiana, continuï conduint els Equips de la Mare de Déu en el camí de la santedat que només Crist pot donar. Amb ella, donem gràcies a Déu:

*La meva ànima magnífica el Senyor,
i el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa
de la seva serventa.*

donat al Vaticà
19 abril 1992
festa de la Resurrecció
de Nostre Senyor Jesucrist

PONTIFICIUM CONSILIUM PRO LAICIS
650/92/AIC-18

signat: PAUL J. CORDES
VICEPRESIDENT

EDUARDO F. CARD. PIRONIO
PRESIDENT